

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑ ΑΣΜΑΤΙΩΝ

ΠΡΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ.

« Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε ἵνα
» μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν ».

(Ματθ. κς'. 41).

« Διδάσκοντες καὶ νοουθετοῦντες ἑαυ-
» τοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ψδαῖς
» πνευματικαῖς ».

(Πρὸς Κολασ. γ'. 16).

Ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΥΠΟ

ΛΕΟΝΤΟΣ ΜΕΛΑ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΟΥ.

(Ὁδὸς Περικλέους, ἀριθ. 229).

1871.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΔΙ ἀνὰ χεῖρας Χριστιανικαὶ Δεήσεις συνετάχθησαν πρὸς οἰκοδομὴν τῶν ἰδίων μου τέκνων, ὅπως καθ' ἐκάστην ἡμέραν τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν ἐωθινὴν κανονικὴν προσευχὴν των ἀπαγγέλλοντα καὶ μίαν τῶν δεήσεων τούτων, χριστιανικῶς καταρτισθῶσι· καθόσον ἐν ταῖς δεήσεσι ταύταις συμπεριελήφθησαν τὰ κυριώτερα τῶν ἠθικῶν παραγγελμάτων τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ δεήσει ἦτο καὶ δύσκολον καὶ ἴσως ἀδύνατον νὰ ἐκτεθῶσι δεόντως ἅπασαι αἱ ἠθικαὶ τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχαί· ἄλλως τε τοιαύτη δέησις ἤθελε γίνεαι λίαν ἐκτεταταμένη, καὶ ἐπομένως λίαν φορτικὴ. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὥς ἡ πεῖρα διδάσκει, ἡ καθ' ἐκάστην ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν φέρει κόρον, μηδενίζει τὴν προσοχὴν, ἐξασθενεῖ τὴν ἐντύπωσιν, καὶ μικρὰν ψυχικὴν ὠφέλειαν ἐπὶ τέλους προξενεῖ. Ὅθεν ἀντὶ μιᾶς, ἐπρωτιμῆθη ἡ σύνταξις πλειόνων, ὅπως καθ' ἐκάστην ἡμέραν τοῦ μηνὸς μία νέα δέησις ἀπαγγέλληται.

Ἐπειδὴ δὲ πάντες συνομολογοῦμεν ὅτι ἡ παροῦσα κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἡμῶν καχεξία ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἐγκαίρου χριστιανικῆς ἀγωγῆς προέρχεται, πρὸς θεραπείαν δὲ τῆς καχεξίας ταύτης τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν καὶ ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς, καὶ ἐν τοῖς Σχολείοις καὶ ἐν τοῖς Ναοῖς πάντες ἐπιποθοῦμεν, ἀναγκαία ἐθεωρήθη ἡ δημοσίευσις τῶν δεήσεων τούτων, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι, ἐὰν εἰσαχθῶσι καὶ ἐν ταῖς οἰκο-

γενεαίαις καὶ ἐν τοῖς Σχολείοις ἡμῶν, θέλουσι συντελέσει εἰς τὴν χριστιανικὴν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας διάπλασιν, ἐξ ἧς καὶ μόνης μέλλον εὐτυχέστερον τοῦ παρόντος ἡ Πατρίς προσδοκᾷ.

Πρὸς χρῆσιν δὲ τῶν Νηπιαγωγείων καὶ τῶν δημοτικῶν Σχολείων προσετέθη εἰς ἐκάστην δέησιν καὶ ἄσμάτιον, περίληψιν τῆς δεήσεως περιέχον, ὅπως τὴν μὲν δέησιν εὐκρινῶς, βραδέως, καὶ μετὰ κατανύξεως ἀπαγγέλλῃ ἡ διευθύντρια, ἡ ὁ διδάσκαλος, τὸ δὲ ἄσμάτιον ψάλλωσι τὰ παιδιά κατὰ τὸν ἦχον τοῦ 7^{ου} ἁσματίου « Τὴν δόξαν Σου, Σῶτερ, ἐγὼ θα ψάλλω, » τοῦ περιεχομένου ἐν τῇ συλλογῇ τῶν Παιδαγωγικῶν ἁσματίων, ἅτινα ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία μετὰ τῶν μουσικῶν αὐτῶν τόνων ἐσχάτως ἐξέδωκεν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται εἰς τὰ μικρὰ παιδιά ἡ προσήκουσα ἐξήγησις καὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῶν λέξεων τοῦ ἁσματίου, ὅπως ἐν γνώσει ψάλλωσιν αὐτό.

Ἐπὶ τέλους ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὰ ἀνά χεῖρας πονημάτιον, ὑποβλήθην εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος, ἐνεκρίθη καὶ ὑψολογήθη παρ' αὐτῆς ὡς ἡ θεικώτατον καὶ λείαν ψυχωφελές· ἀλλὰ καλὸν ἐθεώρησεν αὕτη ἵνα ἐκάστη δέησις καταλήγῃ εἰς τοῦτο « Πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ». Ὅθεν τὴν προσθήκην ταύτην συνιστῶμεν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ ἀπαγγέλλοντας τὰς δεήσεις ταύτας.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑ ΔΣΜΑΤΙΩΝ.

ΔΕΗΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Ὅπως αἱ προσευχαὶ ἡμῶν εἰσακούωνται.

« Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν », παρήγγειλας ἡμῖν, πανάγαθε Σῶτερ!

Τὴν σωτήριον ταύτην παραγγελίαν Σου οὐδέποτε θέλομεν λησμονήσει· ἀλλ' ἀδιαλείπτως εἰς Σὲ τὸν νοῦν ἀτενίζοντες, καὶ τὴν καρδίαν ἀνυψοῦντες, διὰ τῆς οὐρανίου δρόσου τῆς προσευχῆς τὴν ψυχὴν ἡμῶν θέλομεν ἐξαγιάζει, ὅπως τῶν καρπῶν τῆς εὐσεβείας ἀπολαύωμεν, καὶ εἰς πειρασμόν μὴ εἰσέλθωμεν.

Τὸ ἐκπληκτικὸν μεγαλεῖον τῶν πανσόφων ἔργων Σου, Κύριε, τὴν δοξολογίαν Σου, ἐκ τῶν σπλάγχνων ἡμῶν προκαλεῖ!

Ἡ συναίσθησις δὲ τῆς ἀδυναμίας ἡμῶν τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν ἰκεσίας ἐνώπιον Σοῦ, τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ, ἀνυψοῖ!

Ἀναλογιζόμενοι δὲ τὰ θεῖα καὶ ἄπειρα δῶρά Σου καὶ τὴν ἀδιάλειπτον ὑπὲρ τῶν πλασμάτων Σου πρόνοιαν, διὰ τῆς προσευχῆς ἡμῶν Σοὶ εὐχαριστοῦμεν καὶ Σὲ εὐλογοῦμεν!

Περίλυπον τὴν ψυχὴν ἕως θανάτου ἔχων, Σὺ, ὁ Θεάνθρωπος, τρεῖς ἐν Γεθσημανῇ προσευχήθης. Τὸ

θεῖόν σου παράδειγμα ἀκολουθοῦντες, οὐδέποτε καὶ ἡμεῖς θέλομεν παύσει προσευχόμενοι, ὅπως ἐν τῇ προσευχῇ παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν ἀνευρίσκωμεν.

Ἄλλ' ὅπως αἱ ἱκεσίαι ἡμῶν εὐπρόσδεκτοι γίνωνται οὐχὶ ἀπὸ τῶν χειλέων, ἀλλ' ἐκ βάθους καρδίας καὶ πλήρεις ἀγίας κατανύξεως τὰς προσευχὰς ἡμῶν θέλομεν ἀποτείνειν.

Οὐδέποτε δὲ θέλομεν παύσει τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν τὸ θέλημα ποιοῦντες, ὅπως μετὰ θάρρους καὶ ἐλπίδος ἐνώπιον Αὐτοῦ διὰ τῆς προσευχῆς ἐμφανιζόμεθα· διότι, ὡς εἶπας, οὐχὶ οἱ λέγοντές Σοι, Κύριε, Κύριε, ἀλλ' οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς τοῦ ἐν οὐρανοῖς, εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν εἰσελεύσονται.

Φώτισον λοιπὸν ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε, ὅπως διὰ τῆς ἐγκαρδίου ἡμῶν προσευχῆς, παρηγορίαν ἐν ταῖς θλίψεσι, καὶ ἐνίσχυσιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν θεῶν Σου ἐντολῶν ἀνευρίσκωμεν.

Ἐξάγνισον δὲ, ὦ Θεέ, τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀπὸ παντὸς ῥύπου καὶ ἁμαρτίας· ὅπως ἡμεῖς μὲν ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ Σὲ ἱκετεύωμεν καὶ Σὲ εὐλογῶμεν, Σὺ δὲ, ὦ ὕψιστε, εὐμενῶς τὰς προσευχὰς ἡμῶν εἰσακούης!
Ἀμήν!

*Προσεύχεσθε, εἶπας, καὶ προσευχήθης
Πολλάκις, ὦ Σῶτερ, ἐπὶ τῆς γῆς·
Καὶ προσευχήν θείαν εὐηρεστήθης
Ἡμᾶς γὰρ διδάξης τοὺς εὐσεβεῖς.
Ἄλλ' ὅπως ἀκούης τὰς ἱκεσίας,
Θεέ! Σὺ θέλεις καρδίαν ἀγνήν!
Λοιπὸν ἐλευθέρους πάσης κακίας
Ἀράδειξον πάντας, Σῶτερ! Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὅπως τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἔργοις Αὐτοῦ δοξολογῶμεν !

Μέγας εἶ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου!
Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας! Ἐν αὐτοῖς τὴν παντοδυναμίαν Σου πάντες θαυμάζομεν, καὶ τὴν ὑπερτάτην σοφίαν Σου διορῶμεν. Ἐνώπιον δὲ τῆς παντοδυναμίας τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν συναισθανόμεθα, καὶ Σὲ ἐγκαρδίως ἐπικαλούμεθα.

Ἐνώπιον τῆς ὑπερτάτης σοφίας καὶ τελειότητός Σου τὴν ἀτέλειαν ἡμῶν καθορῶμεν, καὶ ταπεινοὶ τῷ πνεύματι πλήρεις δὲ σεβασμοῦ καὶ κατανύξεως ἐνώπιόν Σου γονυπετοῦμεν, Σὲ εὐλογοῦντες, καὶ ἐπὶ Σὲ ἐλπίζοντες!

Σὺ, Κύριε, τὸν μεγαλοπρεπῆ τοῦτον καὶ παγχόσμιον Ναὸν, καὶ τὸν οὐράνιον αὐτοῦ θόλον, καὶ τὰ λάμποντα ἐν αὐτῷ φῶτα ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐδημιούργησας, ὅπως ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ πάντες Σὲ δοξάζομεν καὶ Σὲ εὐλογῶμεν!

Σὺ ἐν τῇ ἀφάτῳ ἀγαθότητί Σου εἶπας γεννηθήτω φῶς! καὶ ἐγένετο φῶς, καὶ τὸ φῶς τὴν φύσιν ἐφαίδρυνε καὶ ἐξωογόνησε, καὶ ἡ φύσις διὰ τοῦ φωτὸς μαιδιῶσα, τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς σοὶ ἐκφράζει!

Σὺ τὰ ὕδατα ἀπὸ τῆς γῆς κρεμάσας, εἰς νεφέλας αὐτὰ ἀνυψοῖς, καὶ διὰ τῶν νεφελῶν ἐν τῇ ὑπερτάτῃ δικαιοσύνῃ Σου τοὺς μὲν ἁμαρτωλοὺς κατακλύζεις, τοὺς δὲ δικαίους παρηγορεῖς καὶ εὐφραίνεις!

Σὺ ἡ αἰώνιος ζωὴ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἁρμονίαν εἰς τε τὰ οὐράνια καὶ ἐπίγεια πλάσματά Σου ἐχορήγησας,

Κύριε, ὅπως πάντες ἐν ἁρμονίᾳ ζῶντες, τὸ πανάγιον ὄνομά Σου, ἐγκαρδίως δοξάζωμεν!

Σὺ, Πανάγαθε, ἐντὸς τοῦ γηίνου καὶ φθαρτοῦ ἡμῶν σώματος τὴν ἀθάνατον καὶ λογικὴν ψυχὴν ἐνεφύσησας, ὅπως ἀληθεῖς εἰκόνας τῆς θεότητός Σου ἀναδείξης ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς! Σοὶ εὐγνωμονοῦμεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, οὐράνιε Πάτερ!

Διὰ δὲ τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ οὐρανίου Σου θρόνου ἀνυψούμενοι, καὶ Σοὶ κοινωνοὶ γινόμενοι, θερμῶς Σὲ καθικετεύομεν, ὅπως μηδέποτε παύσης διαφωτίζων καὶ ἐνισχύων ἡμᾶς διὰ τε τῶν θείων ἔργων καὶ τῆς θείας διδασκαλίας εἰς τὴν ἀληθῆ λατρείαν καὶ τὴν ἐγκάρδιον δοξολογίαν Σοῦ τοῦ πανσόφου καὶ παντοδυνάμου Δημιουργοῦ, καὶ τοῦ ἐπουρανίου ἡμῶν Πατρός! Ἀμήν!

Τὰ πάντα ἐποίησας ἐν σοφίᾳ!

Μεγάλα τὰ ἔργα Σου, θαυμαστά!

Μεγάλη ἐγκάρδιος κ' ἡ λατρεία

Ἢρ Σοὶ ὀφείλω Θεὲ Ποιητά!

Ἀείποτε θέλω θερμῶς Σὲ λατρεῦει,

Διότι μ' ἔδωκας νοῦν καὶ ψυχὴν!

Ἀείποτε θέλω Σὲ ἱκετεύει,

Νὰ μὲ φυλάττης, Θεέ μου! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ὅπως τελειοποιῶμεν ἡμᾶς αὐτούς.

« Ἐσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν », παρήγγειλας ὑμῖν πανάγαθε Σῶτερ!

Ἴδου ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιγείου ἡμῶν ὑπάρξεως! Ἴδου τὸ μέγα καθήκον, ὅπερ ἐν τῷ βίῳ πρόκειται νὰ ἐκπληρώσωμεν! Ἴδου διατὶ ψυχὴν λογικὴν καὶ ἀθάνατον ἐχάρισας ἡμῖν, ὦ Θεέ, καὶ ἐπιδεκτικούς ἀπείρου τελειοποιήσεως κατ' ἐξαίρεσιν ἀπάντων τῶν ἄλλων ἐπιγείων πλασμάτων σου ἐποίησας ἡμᾶς!

Ἄς ἐξαγνίζωμεν λοιπὸν καὶ τελειοποιῶμεν ἡμᾶς αὐτούς καθ' ἐκάστην, τὴν θεῖαν τελειότητα Σοῦ τοῦ παναγάθου καὶ πανσόφου Θεοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν αἰείποτε ἔχοντες, ὅπως εἰκόνες ζῶσαι τῆς ἀπείρου ἀγαθότητός Σου ἐπὶ τῆς γῆς ἀναφανῶμεν, καὶ τέκνα ἄξια Σοῦ, τοῦ οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς, πάντες ἀναδειχθῶμεν!

Σὺ, Θεάνθρωπε Σῶτερ, σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῶ καὶ ἀνθρώποις προκόπτων, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τελειοποίησιν τῆς τε διανοίας καὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς καρδίας ἐδίδαξας ἡμᾶς, ὅπως τὴν μὲν ψυχὴν φωτίζοντες καὶ ἐξαγιάζοντες, τὸ δὲ σῶμα ἐξαγνίζοντες, τῆς χάριτος τοῦ Ὑψίστου καὶ τῆς ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων ἀξιοθῶμεν!

Σὺ, πανάγαθε Σῶτερ, διὰ τοῦ ἐπιγείου Σου βίου, παράδειγμα τέλειον ἔδωκας ἡμῖν.

Τὸ θεῖόν Σου τοῦτο παράδειγμα ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθοῦντες, μιμηταὶ καὶ πιστοὶ ὁπαδοὶ Σου ἄς γί-

νωμεν, ἵνα Χριστιανοὶ ἀληθεῖς ἀναδειχθῶμεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὴν οὐράνιον βασιλείαν οὕτως ἐλπίσωμεν. ¶

Ἄλλ' ἐπειδὴ πᾶν δῶρ ῥημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ κατὰ βᾶϊνον, ἐνίσχυσον καὶ φώτισον ἡμᾶς, Κύριε, ὅπως τὰς θείας σου ἐντολὰς ἐκπληροῦντες, καὶ πᾶσαν Χριστιανικὴν ἀρετὴν ἀσπαζόμενοι, καὶ πᾶσαν κακίαν ἀποκρούοντες, καὶ τὰς ἡμέρας ἐν εὐεργεσίαις διανύοντες, ἀξιοθῶμεν νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὴν τελειότητα Σοῦ, τοῦ ἀπειροτελείου Πατρὸς τῶν φώτων, Σοῦ τοῦ δικαίου καὶ παναγάθου καὶ πολυευσπλάγχχνου Θεοῦ, ἵνα τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐδαίμονες ἐν τῷ παρόντι καὶ μακάριοι ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ διαβιώσωμεν! Ἀμήν!

Πιστάς σου εἰκόνας, Θεέ, Σὺ θέλεις,
Τελείους μᾶς θέλεις ἐπὶ τῆς γῆς!
Τὴν θείαν δὲ χάριν Σου ἀποστέλλεις
Πρὸς ἀναγέννησιν πάσης ψυχῆς!
Χάριν τὴν θείαν κ' ἐγὼ ἱκετεύω,
Τέλειαν θέλων ἁγίαν ψυχὴν,
Ἵνα ἀξιῶς, Θεέ, Σοὶ λατρεύω
Καὶ γίνω πιστὴ εἰκὼν σου! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

**Ὅπως τὴν θείαν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην διατηρῶμεν.*

« Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ ».

Δικαίως λοιπὸν, ὦ Θεὲ τῆς ἀγάπης, Πατέρα ἡμῶν οὐράνιον Σὲ ἀποκαλοῦμεν.

Δικαίως εἰς τὴν μακροθυμίαν Σου ἐλπίζομεν, καὶ τὴν ἄπειρον εὐσπλαγχνίαν Σου ἐπικαλούμεθα.

Δικαίως τὴν θείαν Σου Πρόνοιαν θαυμάζομεν, καὶ πλήρεις κατανύξεως Σοὶ εὐχαριστοῦμεν καὶ Σὲ εὐλογοῦμεν.

Σὺ, πανάγαθε Κύριε, πρὶν εἰσέτι τὸ φῶς τοῦ λαμπροῦ Σου ἡλίου ἰδῶμεν, γλυκυτάτην τροφήν εἰς τὰ στήθη τῆς μητρὸς ἡμῶν παρεσκεύασας!

Σὺ, φιλοστόργους τὰς μητρικὰς ἀγκάλας, κατέστησας, ὅπως ἐν αὐταῖς τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν περιβάλῃς!

Σὺ, τὴν ὑπαρξιν ἡμῶν φιλαγάθως συντηρεῖς, καὶ πεινῶντας ἡμᾶς διατρέφεις, καὶ γυμνοὺς περιβάλλεις, καὶ ἀστέγους στεγάζεις, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύεις, καὶ κινδυνεύοντας διασώζεις, ὅπως καὶ ἡμεῖς Σὲ τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα ἀγαπῶντες καὶ μιμούμενοι, τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν πλησίον πράττωμεν!

Σὺ τὴν ἀθάνατον καὶ λογικὴν ψυχὴν ἐχάρισας ἡμῖν, Κύριε, ὅπως δι' αὐτῆς μετὰ τῆς θείας σου μακαριότητος συγκοινωνῶμεν, καὶ τὴν ἄπειρον ἀγαθότητά Σου διορῶντες, Σὲ θαυμάζωμεν καὶ Σὲ δοξολογῶμεν!

Σὺ τὸν μονογενῆ Σου Υἱὸν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἐξά-
πέστειλας, Κύριε, ὅπως διὰ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ βίου, καὶ
τῆς θείας αὐτοῦ διδασκαλίας, καὶ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ αἵ-
ματος ἐξαγνίσῃ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ εἰς τὴν ὁδὸν
τῆς μακαριότητος καὶ τῆς οὐρανίου Σου βασιλείας
καθοδηγήσῃ ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς κόλπους Αὐτοῦ, ἀγάπην, παρηγορίαν,
ἐλπίδα, φῶς, καὶ νέαν ζωὴν ἀνευρίσκοντες, Κύριε, Σὲ
ὑμνοῦμεν καὶ Σοὶ εὐχαριστοῦμεν!

Ἄλλ' ἂν ποτὲ νέφη μαῦρα ἐπισκιάσωσι τὴν ὑπαρ-
ξιν ἡμῶν, εἰς τὴν ἄπειρον πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην Σου,
εἰς τὴν ἄκραν δικαιοσύνην Σου, καὶ εἰς τὴν ὑπερτά-
την ὑπὲρ ἡμῶν Πρόνοιάν Σου πεποιθότες, γεννηθῇ-
τω τὸ θέλημά Σου! θέλομεν ἀνακράξει μετὰ τοῦ
μονογενοῦς Σου Υἱοῦ!

Φώτισον ἐν τούτοις ἡμᾶς, πανάγαθε Πάτερ, ὅπως
τὰς θείας ἐντολὰς Σου ἀπαρεγκλίτως ἀκολουθοῦντες,
ἄξιοι αἰέποτε ἀναφαινώμεθα τῆς ἀπείρου ἀγάπης καὶ
τοῦ θεοῦ ἐλέους Σοῦ τοῦ παναγάθου καὶ πολυευ-
σπλάγχνου Θεοῦ! Ἀμήν!

*Πανάγαθε Πάτερ! Σὺ τῆς ἀγάπης,
Σὺ πολυεύσπλαγχνος εἶσαι Θεός!
Θεέ! Σὺ μᾶς σώζεις! Σὺ μᾶς φυλάττεεις!
Εὐλογημένος Σωτὴρ ὁ Χριστός!
Τὸ θεῖον θέλημα λοιπὸν ὥς πράττω,
Ψυχὴν ὥς ἔχω ἁγίαν, ἀγνήν,
Τὴν θεῖαν ἀγάπην ὅπως φυλάττω
Πρὸς σωτηρίαν μου, Πάτερ! Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Ὅπως τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν.

« Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν Σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· αὕτη ἐστὶν ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή ».

Ἡ ἄπειρος πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη Σου, Κύριε, καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὑπὲρ ἡμῶν θυσία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, ἀγάπην ἐγκάρδιον, λατρείαν ἀληθῆ, εὐγνωμοσύνην βαθυτάτην, καὶ ὑπακοὴν πρόθυμον ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν, πανάγαθε Πάτερ !

Σὲ τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα ἐξ ὅλης ψυχῆς ἀγαπῶντες, Σὲ διανοούμενοι πάντοτε, καὶ εἰς Σὲ διὰ τῆς προσευχῆς ἀδιαλείπτως ἀνυψούμενοι, τὴν ἐπίγειον ἡμῶν εὐδαιμονίαν ἀνευρίσκομεν, καὶ τὴν οὐράνιον μακαριότητα προσδοκῶμεν.

Ἡ πρὸς Σὲ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσις, Κύριε, ἀπὸ παντὸς παραπτώματος αἰέποτε θέλει προφυλάττει ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἀμαρτάνοντες τὴν ἀγάπην Σου ἀπολέσωμεν, καὶ τὴν ὀργὴν Σου ἐφ' ἡμᾶς ἐπισύρωμεν.

Ἀγαπῶντές Σε, Κύριε, προθύμως τὰς θείας Σου ἐντολὰς θέλομεν τηρεῖ, καὶ τὴν σωτήριον ὁδὸν τοῦ Σωτῆρος θέλομεν ἀκολουθεῖ, διότι ὡς εἶπεν, « αὕτη » ἐστὶν ἡ πρὸς Σὲ ἀγάπη, ἵνα τὰς ἐντολὰς Σου τηρῶ-
» μεν, καὶ αἱ ἐντολαί Σου βαρεῖται οὐκ εἰσὶν ».

« Ἐὰν δὲ λέγωμεν ὅτι τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, ἐνῶ
» τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μισοῦμεν, ψεῦσται ἐσμέν· ὁ
» γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἐώρακε,

« πῶς δύναται ἀγαπᾶν τὸν ἀόρατον Θεόν » ; Ταῦτα διὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου εἶπεν ἡμῖν τὸ πανάγιόν Σου Πνεῦμα, ὅπως διὰ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἡμῶν ἀγάπης τὴν πρὸς Σὲ ἀγάπην δεικνύωμεν, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν Σου καθοδηγήσῃ ἡμᾶς !

Θερμῶς λοιπὸν σὲ καθικετεύομεν, ἐνίσχυσον ἡμᾶς, οὐράνιε Πάτερ, εἰς τὴν πρὸς Σὲ ἀγάπην ἡμῶν, ὅπως, Σὲ τὸν δίκαιον καὶ πανάγαθον Θεὸν ἀγαπῶντες καὶ ὑπὲρ πάντων ἄλλο ἐπιποθοῦντες, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰ καλὰ ἔργα ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν ἀσπασθῶμεν, καὶ τῆς θείας Σου εὐλογίας καταξιωθῶμεν ! Ἀμήν !

Τὰ πάντα Θεέ μου, Σὺ μοὶ προσφέρεις,
Γονεῖς καὶ Πατρίδα, νοῦν καὶ ψυχὴν !
Ὡρ δὲ Παράγαθος, βεβαίως χαίρεις,
Εὐδαίμονα βλέπων τὴν ἀρετὴν !
Εἰς Σὲ προσηλόνων νοῦν καὶ καρδίαν,
Θὰ Σοὶ προσφέρω λατρείαν θερμὴν
Ὑπὸ τὴν σκέπην Σου δὲ τὴν ἀγίαν
Φύλαττε πάντας, Θεέ μου ! Ἀμήν !

ΔΕΗΣΙΣ ΕΚΤΗ.

Ὅπως τὸν πλησίον ἀγαπῶμεν.

« Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν ». Ἴδου ἡ δευτέρα καὶ μεγάλη ἐντολή, ἣν Σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ἔδωκας ἡμῖν. « Εἰρήνη ὑμῖν », ἐκήρυξας ἐπὶ τῆς γῆς, φιλάνθρωπε Σῶτερ! « Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους » ἐπανειλημμένως εἶπας ἡμῖν, ὅπως τὸ κακὸν μὴ ἐργαζώμεθα, ἀλλὰ πάντα ὅσα ἂν θέλωμεν ἵνα ποιῶσιν ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν αὐτοῖς ».

Σὺ ἐν τῇ ἀπείρῳ φιλανθρωπίᾳ Σου εἰπὼν πρὸς ἡμᾶς, Κύριε, « Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε », τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ μετὰ τῆς ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων συνεταύτισας, ὅπως διὰ τῆς ἀγάπης τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀναγεννήσης.

Τοὺς πάντας κατ'εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν Σου ἐδημιούργησας, ὦ Θεέ! τοὺς πάντας ὡς τέχνα σου ἠγάπησας, καὶ ἐπὶ πάντας τὸν ἥλιόν Σου ἀδιακρίτως ἀνατέλλεις. Τοὺς πάντας λοιπὸν ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ν'ἀγαπῶμεν, Σὲ ἐν αὐτοῖς ἀγαπῶντες, Σὲ μιμούμενοι, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τελειούμενοι.

Σὺ, φιλάνθρωπε Σῶτερ, διὰ τῆς ὡραίας παραβολῆς τοῦ εὐσπλάγχχνου Σαμαρείτου ἐδίδαξας ἡμᾶς ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ καταρώμενοι καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς πλησίον ἡμῶν εἰσὶ, καὶ ὅτι μόνον ἐὰν τοὺς πάντας ἀγαπήσωμεν, « θέλομεν γίνεαι καὶ ἡμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ

Πατήρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς » καὶ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν θέλομεν μεταβῆ· διότι ὡς ὁ Ἀπόστολος εἶπεν « ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ θανάτῳ μένει, καὶ πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστὶ, καὶ πᾶς ἀνθρωποκτόνος ζωὴν αἰώνιον οὐκ ἔχει».

Θερμῶς λοιπὸν Σὲ καθικετεύομεν, Κύριε, σβέσον ἐν ἡμῖν πάντα σπινθῆρα ἐγωῖσμοῦ· κατεύνασον τὰ ἄγρια πάθη τῆς καρδίας ἡμῶν· ἐξημέρωσον, ἐξαγίασον, ἀναγέννησον τὴν ψυχὴν ἡμῶν, ὅπως ἅπαντας τοὺς πλησίον ἡμῶν ὡς ἡμᾶς αὐτοὺς οὐχὶ μόνον διὰ λόγων, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων ἀγαπῶμεν, ἐν εἰρήνῃ δὲ καὶ ἀρμονίᾳ μετ' αὐτῶν διάγοντες, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἡμῶν ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ ἀνευρίσκοντες, δοξάζωμεν καὶ εὐλογῶμεν τὸ πανάγιον ὄνομά Σου! Ἀμήν!

Ἐγὼ τὸν πλησίον μου θ' ἀγαπήσω
Ἐξ ὅλης καρδίας ὡς ἐμαντόν.
Καὶ τὸν ἐχθρόν μου δὲν θὰ μισήσω,
Ὅπως δοξάσω τὸν Πλάστην Θεόν.
Ἀγάπην, εἰρήνην, Σῶτερ, Σὺ θέλεις,
Ἔργα ἀγάπης καὶ πίστιν ἀγνήν.
Τὴν εὐλογίαν Σου τότε μᾶς στέλλεις,
Καὶ εὐτυχοῦμεν! Θεέ μου! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΕΒΔΟΜΗ.

Ὅπως τοὺς γονεῖς τιμῶμεν.

« Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. »

Ταῦτα, φιλόφρονε Θεέ, παρήγγειλας ἡμῖν, ὅπως διὰ τῆς πρὸς τοὺς γονεῖς ἡμῶν ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς εὐδαίμονας καὶ μακροχρονίους καταστήσης ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς.

Διὰ τῶν γονέων ἡμῶν Σὺ, Κύριε, ἡμᾶς διέθρεψας καὶ ἐνέδυσας, καὶ ἀσθενεῖς ἡμᾶς ἐθεράπευσας, καὶ τεθλιμμένους ἡμᾶς παρηγόρησας, καὶ κινδυνεύοντας ἡμᾶς διέσωσας· δι' αὐτῶν εἰς τὰ πρῶτα ἀβέβαια βήματα τοῦ βίου ἡμᾶς καθωδήγησας· δι' αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἠνέωξας, ὅπως τὸ σωτήριον φῶς τῆς ἀληθείας ἴδωμεν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνωμεν· δι' αὐτῶν Σὲ, τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα, ἐδιδάχθημεν ν' ἀγαπῶμεν, νὰ λατρεύωμεν, καὶ τὰς θείας Σου ἐντολὰς νὰ τηρῶμεν, ὅπως τῆς τε ἐπιγείου καὶ οὐρανίου μακαριότητος ἀπολαύσωμεν.

Τίνα ἄλλον, Κύριε, ἐκ τῶν πλησίον ἡμῶν θέλομέν ποτε ἀγαπήσει, ἐὰν τοὺς γονεῖς ἡμῶν μὴ ἀγαπήσωμεν; Τίς δὲ θέλει ποτὲ ἀγαπήσει ἡμᾶς, ἐὰν πρὸς τοὺς γονεῖς ἡμῶν ἄστοργοι ὦμεν;

Δέξασθε λοιπὸν, ὦ φιλόστοργοι ἡμῶν γονεῖς, ἐνώπιον τοῦ ἐπουρανίου ἡμῶν Πατρὸς τὴν ἐκ βάρους

καρδίας ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν ἡμῶν, τὴν εὐγνωμοσύνην, τὸ σέβας, καὶ τὴν πρόθυμον ἡμῶν ὑπακοήν. Οὐδέποτε θέλομεν παροργίσει, οὐδέποτε θέλομεν λυπήσει ἡμᾶς. Οὐδέποτε θέλομεν λησμονήσει τὸ εἰς τὰς πολιὰς ὑμῶν τρίχας ὀφειλόμενον σέβας. Οὐδέποτε θέλομεν παύσει περιποιούμενοι, περιθάλλοντες, καὶ ὑπακούοντες ὑμᾶς, ὅπως τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου ἐφ' ἡμᾶς ἐφελκύσωμεν.

Σὺ δέ, πανάγαθε Κύριε, ἐνίσχυσον ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τὴν σωτήριον ταύτην πρὸς τοὺς γεννήτορας ἡμῶν ἀφοσίωσιν, καὶ φώτισον ἡμᾶς ὅπως, κατὰ τὸ θεῖον παράδειγμα τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, ὦμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς Ἐκεῖνος, ὑποτασσόμενοι τοῖς γονεῦσιν ἡμῶν!

Φύλαττε δὲ τοὺς γονεῖς ἡμῶν πάντοτε ὑγιεῖς, εὐδαίμονας καὶ μακροχρονίους! Ἡμᾶς δὲ καταξιώσον, Κύριε, ὅπως τοὺς γεννήτορας ἀγαπῶντες, τὴν πρὸς Σὲ ἀγάπην ἡμῶν οὕτω δεικνύωμεν, καὶ τῆς θείας Σου χάριτος καὶ εὐλογίας ἄξιοι γινώμεθα! Ἀμήν!

Τὰ ἄστοργα τέκνα εἶναι θηρία·

Αὐτὰ ἀποστρέφεται ὁ Θεός.

Λίθινος εἶναι αὐτῶν ἡ καρδία,

Ποτὲ δὲν βλέπουσιν ἅγιον φῶς!

Ἐρίσχυσόν με, Θεέ, Σ' ἱκετεύω

Ἀγάπην γὰρ ἔχω καὶ ὑπακοήν

Πρὸς τοὺς γεννήτορας, ὅπως λατρεύω

Σὲ τὸν Θεόν μου ἀξίως! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΟΓΔΟΗ.

Ὅπως τὴν πατρίδα ἀγαπῶμεν.

Σὺ, φιλόανθρωπε Θεέ, διὰ τῆς μεγάλης ἐντολῆς τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον καὶ τὴν μεγάλην ἡμῶν Μητέρα, τὴν Πατρίδα ἡμῶν, ἐδίδαξας ἡμᾶς ν' ἀγαπῶμεν, ὅπως πολῖται ἀγαθοὶ τῆς Οὐρανίου Βασιλείας ἐπὶ τῆς γῆς παρασκευασθῶμεν.

Σὺ τὴν Ἀδελφότητα ἡμῶν ν' ἀγαπῶμεν, καὶ τὸν Βασιλέα ἡμῶν νὰ τιμῶμεν, καὶ τοὺς φόρους νὰ τελῶμεν, καὶ τῇ ἐξουσίᾳ νὰ ὑποτασσώμεθα, ὅπως μηδέποτε τὴν ἐξουσίαν φοβώμεθα, διὰ τοῦ Ἀποστόλου Σου παρήγγειλας ἡμῖν.

Σὺ τοὺς διψῶντας τὴν δικαιοσύνην ἐμακάρισας, ὅπως μηδένα ἀδικοῦντες, μηδένα παροργίζοντες, μακαρίαν τὴν Πατρίδα ἡμῶν καταστήσωμεν, καὶ ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ αὐτῆς τὴν εὐδαιμονίαν ἡμῶν ἀνεύρωμεν.

Σὺ, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον τὴν καρδίαν ἡμῶν ἠθέλησας, ὅπως βδελυχθῶμεν τὸ ψεῦδος, τὸν δόλον καὶ τὴν ἀδικίαν, δι' ὧν αἱ κοινωνίαι καταρρέουσι, θέατρα ἐμφυλίων σπαραγμῶν καθιζάμεναι.

Σὺ, ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης, τὴν ἀγάπην ὡς τὸ πλήρωμα τοῦ Νόμου ἐδίδαξας ἡμᾶς, καὶ τὴν φιλοπονίαν ἐπέβαλες ἡμῖν, ἵνα διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἡμῶν ἔργων τὴν Πατρίδα προάγωμεν, μηδέποτε δὲ ὡς ἐκ τῆς ὀκνηρίας ἡμῶν ἄδικοι, ἄρπαγες, καὶ φορτικοὶ πρὸς αὐτὴν γινώμεθα.

Σὺ, Σῶτερ, μακρὰν τοῦ Ναοῦ Σου ἀπέβαλες τοὺς ἐν αὐτῷ ἀσεβοῦντας, καὶ τὸν οἶκόν Σου σπῆλαιον ληστῶν ποιοῦντας, ὅπως καὶ ἡμεῖς μα-

κράν τῆς κοινωνίας τοὺς ἀσεβεῖς καὶ κακούργους ἀποβάλλωμεν, ἵνα μὴ μετ' αὐτῶν συμβιοῦντες, ἀσεβεῖς καὶ κακούργοι καὶ ἡμεῖς γινώμεθα, καὶ τὴν Πατρίδα ἡμῶν εἰς φωλεὰν ληστῶν μεταβάλλωμεν.

« Ἐξελε τὸν σκανδαλίζοντα ὀφθαλμόν. Ἐκκοψον τὴν σκανδαλίζουσαν δεξιάν, εἴπας ἡμῖν Κύριε, συμφέρει γὰρ ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμα εἰς γέενναν βληθῇ ». Ἐκκοψον λοιπόν, ὦ δίκαιε καὶ παντοδύναμε Θεέ, πάντα τὰ σεσηπότα καὶ σκανδαλίζοντα μέλη τῆς τεθλιμμένης ἡμῶν Πατρίδος, ἵνα μὴ εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ πάντες ἐμπέσωμεν!

Ἐνίσχυσον ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τὸ σωτήριον τῆς φιλοπατρίας αἰσθημα, κατὰστείλον δὲ ἐν ἡμῖν πᾶν ἰδιοτελές καὶ αἰσχροὺ πάθος, ὅπως μηδεὶς ἡμῶν λυπῇ, ἀδικῇ, παρενοχλῇ, καὶ ἀτιμάζῃ τὴν Πατρίδα, ἀλλ' ἵνα πάντες διὰ τῶν καλῶν ἡμῶν ἔργων περιθάλπωμεν καὶ προάγωμεν αὐτήν, τὰ πάντα εἰς τὸν βωμόν αὐτῆς προθύμως θυσιάζοντες.

Σῶσον δὲ, πανάγαθε Κύριε, τὴν φιλτάτην ἡμῶν Πατρίδα ἀπὸ παντὸς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀνάδειξον αὐτήν διὰ τῆς ἀρετῆς τῶν τέκνων αὐτῆς ἔνδοξον καὶ εὐδαίμονα, ἵνα μετ' αὐτῆς πάντες εὐδαιμονοῦντες, Σὲ δοξάζωμεν καὶ Σὲ εὐλογῶμεν! Ἀμήν!

Πατρίς μου φιλτάτη, Ἑλλὰς ὦρατα,

Ὡς ἄλλην μητέρα θὰ Σ' ἀγαπῶ.

Πατρίς μὴ λυπεῖσαι, ἔσο γερναία!

Φιλόστοργον τέκνον Σου θὰ φανῶ!

Τὸ πᾶν θὰ προσφέρω εἰς τὸν βωμόν Σου,

Καὶ πάθη, καὶ πλοῦτον, καὶ τὴν ζωὴν.

Ἄν ὅμως δὲν γίνω τέκνον πιστόν Σου,

Κατάραι θείαν ἀς ἔχω! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ENNATH.

Ὅπως τοῖς εὐεργέταις ἡμῶν εὐγνωμονῶμεν.

Πλήρης εὐγνωμοσύνης ὁ ἀγαθὸς Ἄβελ ἐνώπιόν Σου, πανάγαθε Θεέ, προσῆλθε, καὶ διὰ τῶν δώρων αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην πρὸς Σε ἐμαρτύρησε. Σὺ δὲ ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ φιλαγάθως ἐπεῖδες!

Πλήρης εὐγνωμοσύνης καὶ ὁ εὐσεβὴς Νῶε θυσιαστήριον ἐνώπιόν Σου ἀνύψωσεν, ὅπως Σοὶ, τῷ Σωτῆρι αὐτοῦ, ἀπὸ καρδίας εὐχαριστήσῃ. Σὺ δὲ τὸν Νῶε καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ φιλαγάθως ὑψόγησας!

Ἐὰν ἡ μαύρη ἀχαριστία σατανικὴν μὲν διάθεσιν μαρτυρῇ, θηριωδίαν δὲ ψυχῆς ἐμφαίνῃ, καὶ εἰς τὴν ἀγάπην ἀντιστρατεύηται, καὶ κοπὶς τῶν καλῶν ἔργων γίνηται, δικαίως, πανάγαθε Κύριε, τοὺς εὐγνωμονοῦντας ἡγάπησας καὶ ὑψόγησας, τοὺς δὲ ἀχαρίστους ἀπεστράφῃς.

Ἐὰν δὲ διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς ἐμφαίνεται, καὶ τὰ καλὰ ἔργα δι' αὐτῆς κρατύνωνται, τὴν εὐγνωμοσύνην δίδαξον ἡμᾶς πρὸς δόξαν Σου, Κύριε!

Φώτιζε λοιπὸν ἡμᾶς, ὅπως Σοὶ, τῷ μεγάλῳ καὶ παναγάθῳ ἡμῶν Εὐεργέτῃ, ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας πρὸ παντὸς ἄλλου εὐγνωμονῶμεν καὶ εὐχαριστῶμεν δι' ὅσα καθ' ἐκάστην ἐφ' ἡμᾶς ἐπιδαφιλεύεις ἀγαθὰ, ἵνα οὕτως, ὡς ὁ Ἄβελ καὶ ὁ Νῶε, τῆς εὐλογίας Σου καταξιώθωμεν.

Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, ὦ πανάγαθε Θεέ, ὅπως δι' ἔργων τὴν ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην δεικνύω-

μεν πάντοτε πρὸς τε τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους ἡ-
μῶν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὑπηρετοῦντας, καὶ περι-
θάλποντας, καὶ εὐεργετοῦντας ἡμᾶς, καὶ πρὸς πάν-
τας τοὺς ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἡμῶν Μητρός, τῆς φίλης
Πατρίδος, φιλοτίμως μοχθοῦντας καὶ μεριμνῶντας,
ἵνα οὕτω δοξάζωμεν καὶ εὐλογῶμεν τὸ πανάγιον ὄ-
νομα Σοῦ, τοῦ οὐρανίου καὶ παναγάθου ἡμῶν Πατρός!
Ἀμήν!

*Εὐγνώμων θύει ὁ Νῶε, δὲ σώζεις
Σὺ τῆς ἀγάπης ὁ μέγας Θεός!
Τοὺς δὲ ἀχαρίστους δὲ διασώζεις!
Δίκαιος εἶσαι, Θεὸς ἰσχυρός!
Τοὺς εὐεργέτας λοιπὸν θ' ἀγαπήσω
Μ' εὐγνωμοσύνην βαθεῖαν, θερμὴν,
Τὴν εὐλογίαν Σου ὅπως ἐλπίσω,
Ὡ Εὐεργέτα τοῦ κόσμου! Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ.

"Οπως τοὺς πτωχοὺς ἐλεῶμεν.

Ἐλεον καὶ οὐ θυσίαν ἐζήτησας παρ' ἡμῶν, πανάγαθε Θεέ! Εὐεργετῶν δὲ, Σῶτερ, διήλθες ἐπὶ τῆς γῆς. Τοὺς πάντας ἐλέησας! καὶ πάντων ἡμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς διήνοιξας, ὅπως τὸ οὐράνιον φῶς ἴδωμεν, καὶ τῆς αἰωνίου μακαριότητος καταξιωθῶμεν!

Σὺ καὶ τοὺς ἐλεήμονας ἐμακάρισας, καὶ τὴν ἀγάπην ἡμῶν ζῶσαν διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἠθέλησας, καὶ τὴν πίστιν ἄνευ τῆς ἀγάπης νεκράν ἐκήρυξας, καὶ τὴν ἀγαθοποιίαν ὡς τὴν μόνην ἀσφαλῆ ὁδὸν εἰς τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κατέδειξας, συνταυτίσας ἐν τῇ ἀπείρῳ φιланθρωπία Σου τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον μετὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ!

Φώτισον λοιπὸν ἡμᾶς, πολυέλεε Πάτερ, ὅπως μιμηταὶ τῶν καλῶν ἔργων τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ γινόμενοι, ἀληθεῖς χριστιανοὶ οὕτως ἀναφανῶμεν, καὶ Σὲ τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα ἐπὶ τῆς γῆς δοξάζωμεν.

Διὰ τῆς προσευχῆς ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον παρὰ Σοῦ καθ' ἐκάστην ἐξαιτούμενοι καὶ λαμβάνοντες, πῶς θέλομεν τολμήσει ποτὲ νὰ ἀρνηθῶμεν μέρος αὐτοῦ εἰς τὸν ἀδελφόν, ὅστις ἐν ὀνόματί Σου ἄρτον αἰτεῖ παρ' ἡμῶν;

Μήποτε εἶπης ἡμῖν, Κύριε, πορεύεσθε ἅπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι· ἀλλὰ καταξίωσον ἡμᾶς ὅπως τὸ θεῖόν Σου θέλημα ποιῶντες, τοὺς τε πεινῶντας διατρέφωμεν, καὶ τοὺς ξένους περιθάλλωμεν, καὶ

τοὺς γυμνοὺς ἐνδύωμεν, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἐπισκεπτόμεθα, ἵνα οὕτω καταξιωθῶμεν ν' ἀκούσωμεν τοὺς θείους Σου λόγους « Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε. »

Σὺ, ὁ τὰ δύο λεπτὰ τῆς πτωχῆς χήρας εὐλογήσας, πανάγαθε Σῶτερ, οὐχὶ τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν, ἐξ ἧς τὰ ἀγαθὰ ἔργα ἀπορρέουσιν, ὑψόγησας, Κύριε!

Καταξιώσον λοιπὸν καὶ ἡμᾶς ὅπως διὰ τῆς ἀγαθῆς ἡμῶν προαιρέσεως καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν ἔργων οὐχὶ τὴν ματαιότητα καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν ἡμῶν θεραπεύωμεν, ἀλλὰ Σὲ τὸν πανάγαθον Θεὸν, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀγαθοεργίαις ἐπὶ τῆς γῆς δοξάζωμεν, καὶ τὸν πλησίον οἰκοδομῶμεν.

Ἐὰν δὲ χάριν θεῖαν, καὶ ἀγαλλίασιν ἄφατον ἐπιδραψιλεύης, Πανάγαθε, εἰς πάντας τοὺς ὡς θυμίαμά Σοι προσφέροντας τὰς ἀγαθὰς αὐτῶν πράξεις, καταξιώσον καὶ ἡμᾶς, Κύριε, τῆς θείας Σου χάριτος καὶ τῆς ἀφάτου ταύτης ἀγαλλιάσεως! Ἀμήν!

*Πτωχοὺς ἐλεεῖτε, κ' εὐεργετεῖτε,
Ὁ ἐλεήμων μᾶς εἶπε Χριστός.
Ἀγάπη ζῶσα λοιπὸν ἀπαιτεῖται,
Δι' ἔργων δοξάζεται ὁ Θεός!
Τοῦ θείου Σωτῆρος ἅς μιμηθῶμεν
τὰ ἔργα καὶ ἅπασαν τὴν ζωὴν,
Καὶ τότε ἐξ ὕψους θὰ προσδοκῶμεν
Χαρὰν κ' εὐδαίμονα βίον! Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

Ὅπως τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἀγαπῶμεν.

Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν. Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. Πρὶν ἢ διαλλαγῇτε πρὸς τὸν πλησίον οὐκ ἔστι δεκτὸν τὸ πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον ὑμῶν. Γίνεσθε οἰκτίρμονες, ὡς ὁ Πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.»

Ταῦτα ἐν τῇ ἀπείρῳ φιλάνθρωπίᾳ Σου παρήγγειλας ἡμῖν, Κύριε, ὅπως ἡ ἀγάπη ἡμῶν τελειωθῇ, καὶ τέκνα Σου ἀληθῇ ἐπὶ τῆς γῆς ἀναφανῶμεν, καὶ τὴν κακίαν τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγαθοποιίας διαλύωμεν, ὡς Σὺ, πανάγαθε Κύριε, τὰ σκότη τῆς νυκτὸς διὰ τῶν φωτοβόλων ἀκτίνων τοῦ ἡλίου Σου διαλύεις.

Ἐνίσχυσον λοιπὸν, Κύριε, τὴν ἀρετὴν ἡμῶν, ὅπως μὴ ὑπὸ τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων νικᾶται. Ἐνίσχυσον ἡμᾶς ὅπως, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν συγχωροῦντες, ἀγαπῶντες καὶ εὐεργετοῦντες, ἀφοπλίζωμεν, σωφρονίζωμεν, καὶ φίλους ἡμῶν καθιστῶμεν αὐτούς.

Ἀνάδειξον ἡμᾶς, Κύριε, ὄργανα τῆς ἀπείρου Σου ἀγαθότητος ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπως, καλὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἁρμονίαν στηρίζω-

μεν, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ τῆς ἀγάπης ἐπισφραγίζωμεν.

Ἐξάλειψον ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν πᾶσαν ἔχθραν καὶ μνησικαχίαν, πᾶν μῖσος καὶ φιλέκδικον αἴσθημα, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διαβάλλωμεν, κακολογῶμεν, καὶ κακοποιῶμεν, συνταράσσοντες οὕτω τὴν εἰρήνην, ἣν Σὺ, Κύριε, θέλεις ἐπὶ τῆς γῆς βασιλεύουσαν.

Προίκισον δὲ ἡμᾶς, οὐράνιε Πάτερ, διὰ τῆς πραότητος, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς θείας ἀνοχῆς τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, ὅπως καὶ ἡμεῖς, προσευχόμενοι ἐνώπιόν Σου, λέγωμεν μετ' Αὐτοῦ περὶ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν.»

Ναί, Κύριε, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ὅπως μὴ ἀναιδῶς ἀπατῶμεν, Σὲ τὸν καρδιογνώστην Θεόν, καὶ τὴν ὀργὴν Σου ἐφ' ἡμᾶς ἐπισύρωμεν, ψευδῶς ἐν τῇ προσευχῇ ἡμῶν καθ' ἐκάστην λέγοντές Σοι ὅτι ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς ὅπως ἀληθῶς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν συγχωρῶμεν, ἀγαπῶμεν, καὶ εὐεργετῶμεν· θερμῶς δὲ καὶ μετ' εἰλικρινείας Σὲ καθικετεύωμεν, ἵνα καὶ ἡμᾶς καὶ αὐτοὺς, ὦ Πανάγαθε συγχωρῇς, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην Σου διαφυλάττης! Ἀμήν!

*Ἐχθροὺς ἀγαπᾶτε καὶ συγχωρεῖτε,
Καλὸν χορηγοῦντες ἀντὶ κακοῦ,
Ἐχθροὺς μὴ μισεῖτε, ἀλλ' εὐλογεῖτε,
Παρήγγελας, Σῶτερ, ἐκ τοῦ Σταυροῦ.
Μακρὰν λοιπὸν ἔχθρην, μακρὰν τὰ μίσση!
Ἡπὶ αὖς ἔχωμεν τὴν ψυχὴν,
Καὶ τότε βεβαίως θέλομεν ζῆσει,
Εὐδαίμονα βίον πάντες. Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ.

Ὅπως δίκαιοι γίνωμεν.

Σὺ τοὺς δικαίους ἐμακάρισας, πανάγαθε Σῶτερ, καὶ εἰς τοὺς δικαίους τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὑπεσχέθης. Οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, αὐτοὶ, ὡς εἶπας Κύριε, χορτασθήσονται, διότι πλήρεις ἀφάτου ἀγαλλιάσεως καὶ τὸν ἐπίγειον καὶ τὸν οὐράνιον βίον θέλουσι ζήσει. Ἀλλ' οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν ἀδικίαν, τὸ ψεῦδος, τὴν ἀρπαγὴν καὶ τὰ αἵματα, οὐδέποτε τὰς βδελυρὰς αὐτῶν ἐπιθυμίας θέλουσι κορέσει, αἰέποτε δὲ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως μαστιζόμενοι θέλουσι διέλθει τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

« Ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται » διὰ τοῦ Ἀποστόλου Σου εἶπας Κύριε! τὸν πλησίον λοιπὸν ἀδικοῦντες, τὴν θείαν Σου ἐντολὴν τῆς ἀγάπης παραβιάζομεν, καὶ ἔχθρας καὶ μίσση προκαλοῦμεν, καὶ τὸν βίον ἀβίωτον καθιστῶμεν.

Ναί, Κύριε, διὰ τῆς δικαιοσύνης συντηροῦνται, εὐδαιμονοῦσι, καὶ ἀνυψοῦνται τὰ ἔθνη, διὰ τῶν ἀδικιῶν δὲ καὶ τῆς κακουργίας καταστρέφονται, καὶ ἡ γῆ εἰς κόλασιν μεταβάλλεται.

« Ὁ μισεῖς, μηδενὶ ποιήσης, » « Πάντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς. » Ἴδού αἱ δύο μεγάλαι ἐντολαί, ἐφ' ὧν ἡ εὐδαιμονία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους στηρίζεται.

Ἐνίσχυσον λοιπὸν ἡμᾶς, Κύριε, ὅπως τὰς ἐντολάς ταύτας ἀπαρεγκλίτως φυλάττωμεν, τοὺς νόμους τῆς

Πατρίδος ἡμῶν σεβόμενοι, καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων ὡς ἱερά καὶ ἀπαραβίαστα θεωροῦντες, μηδέποτε δὲ τὴν τιμὴν, τὴν ὑπόληψιν, τὴν ἰδιοκτησίαν, τὴν ὑγείαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν χάριν τῶν παθῶν ἡμῶν παραβλάπτοντες, μηδὲ τὴν Πατρίδα ἡμῶν διαταράττοντες, ἵνα μὴ τὴν ὀργὴν Σοῦ, τοῦ δικαίου καὶ καρδιογνώστου Θεοῦ, καθ' ἡμῶν ἐπισύρωμεν.

Σὺ προσέτι διὰ τοῦ Ἀποστόλου Σου εἶπας ἡμῖν, Κύριε, «Μὴ κοινώνει ἁμαρτίαις ἄλλοτριαις, ἀλλ' ἄγνόν τήρει σεαυτὸν,» ἵνα μὴ τὰς ἀδικίας καὶ τὰς κακουργίας τῶν ἄλλων συμμεριζόμενοι, ὑποστηρίζοντες, καὶ ἀποκρύπτοντες, συνένοχοι τούτων γινώμεθα, καὶ τὸν πλησίον καὶ τὴν πατρίδα μετ' αὐτῶν συναδικῶμεν, καὶ Σὲ, τὸν δίκαιον καὶ παντεπόπτην Θεόν, παροργίζωμεν.

Καθοδήγησον λοιπὸν ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης. Σβέσον ἐν ἡμῖν πᾶσαν ἄδικον ἐπιθυμίαν, καὶ πάντα ἄδικον διαλογισμόν. Διατήρει τὴν συνείδησιν ἡμῶν πάντοτε ἄγνην καὶ καθάραν καὶ εἰς πᾶν βῆμα τοῦ βίου διαφώτιζε ἡμᾶς, ὅπως τῆς ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς ἐξ ὕψους εὐλογίας Σοῦ, τοῦ παναγάθου Θεοῦ, καταξιωθέντες, εὐδαίμονες ἐπὶ τῆς γῆς, μακάριοι δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου ζήσωμεν! Ἀμήν!

Δίκαια τέκνα Σὺ θέλεις, Θεέ μου!

Ἀγάπην, εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς·

Μισεῖς τοὺς ἀδίκους, Παράγαθέ μου,

Φορεῖς, πλεονέκτας δὲ ἐν εὐλογεῖς.

Τὴν ἀδικίαν κ' ἐγὼ θὰ μισήσω,

Ὅπως συνείδησιν ἔχω ἀγνήν,

Ἐρίσχυσόν με λοιπὸν καὶ βαδίσω

Εἰς τὴν ὁδὸν Σου, Θεέ μου! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Ὅπως πραεῖς γίνωμεν.

Τοὺς πραεῖς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐμακάρισας, πανάγαθε Σῶτερ, καὶ τὴν κληρονομίαν τῆς γῆς εἰς τοὺς πραεῖς ὑπεσχέθης.

Τὴν πραότητα δὲ καὶ διὰ τοῦ θείου Σου παραδείγματος ἐδίδαξας ἡμᾶς, καθ' ὅλον τὸν ἐπίγειον βίον Σου γλυκὺς καὶ πρᾶος ἀναδειχθεῖς.

Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν σκληροτέρων ἐμπαιγμῶν καὶ μαρτυρίων, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταυρικοῦ θανάτου Σου οὐχὶ φιλέκδικος καὶ ὀργίλος, ἀλλὰ γλυκὺς καὶ πρᾶος ἀνεφάνης, Θεάνθρωπε! Δικαίως δὲ εἶπας ἡμῖν «μᾶθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶὸς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ.»

Τὴν θείαν Σου πραότητα λοιπὸν, ὡς ἀληθεῖς χριστιανοὶ καὶ ὁπαδοὶ Σου, ἅς μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς, Κύριε!

Διὰ τῆς πραότητος τοῦ χαρακτῆρος ἡμῶν εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον προπαρασκευαζόμεθα, καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πέριξ ἡμῶν διεγείρομεν, καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν κατακτῶμεν, ὡς Σὺ, Θεάνθρωπε, τὸν κόσμον διὰ τῆς πραότητός Σου κατέκτησας.

Διὰ τῆς πραότητος τὰς παρεκτροπὰς τῆς ἀγανακτήσεως καταστέλλομεν, τὴν ὀργὴν εἰς ἔλεος μεταβάλλομεν, τὰς ὀλεθρίους ἐκδικήσεις καὶ ἀντεκδικήσεις προλαμβάνομεν, καὶ ἀγαθὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδίδόντες, ἥπιοι, διδακτικοὶ, ἀνεξίκακοι, καὶ εἰρηνοποιοὶ ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ θεῖόν Σου θέλημα γινόμεθα, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς κοινωνίας στηρίζομεν.

Φώτισον λοιπὸν ἡμᾶς, πανάγαθε Θεέ, ὅπως οὐχί
μόνον πρὸς τοὺς γονεῖς, τοὺς διδασκάλους, τοὺς ἀ-
δελφοὺς καὶ συμπολίτας ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς
τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν μετὰ γλυκύτητος καὶ πραότητος
διάγωμεν, καὶ τὰς θείας Σου ἐντολὰς καθ' ἐκάστην
φυλάττωμεν, καὶ ἅπαντα τὰ καθήκοντα ἡμῶν ἀπα-
ρεγκλίτως ἐκπληρῶμεν, καὶ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀ-
γνὴν ἀείποτε διατηρῶμεν, καὶ Σὲ τὸν πρᾶον Σωτῆρα
εἰς πᾶν βῆμα τοῦ βίου ἡμῶν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχωμεν,
ἵνα διὰ τῆς πραότητος καὶ καλοκάγαθίας ἡμῶν κατα-
ξιωθῶμεν κάτοχοι τῆς ἐπιγείου κληρονομίας νὰ γί-
νωμεν, Σὲ δὲ, τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα, ἀείποτα
νὰ δοξάζωμεν! Ἀμήν!

*Γλυκὺς καὶ πρᾶος ὑπὴρξας Χριστέ μου!
Πραότης κατῆλθεν ἐκ τοῦ Σταυροῦ!
Γλυκὺν καὶ πρᾶον Σὺ θέλεις, Θεέ μου,
Καὶ πάντα λάτριν Σωτῆρος Χριστοῦ.
Πραεῖς λοιπὸν καὶ ἡμεροὶ ἄς γενῶμεν,
Τὸν πρᾶον μιμούμενοι Ἀντρωτὴν,
Καὶ τότε βεβαίως θ' ἀξιωθῶμεν
Τῆς χάριτός Σου, Θεέ μου! Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ὅπως ὑπομονητικοὶ γίνωμεν.

«Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς φυχὰς ὑμῶν.» «Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.» Ταῦτα εἶπας ἡμῖν Σὺ, ὁ ὑπομείνας μετὰ καρτερίας τῷ ὄντι θείας καὶ στερήσεις, καὶ προδοσίας, καὶ ἐμπαιγμούς, καὶ ὕβρεις, καὶ μαρτύρια, καὶ αὐτὸν τὸν σκληρὸν θάνατον τοῦ σταυροῦ!

Ἡ ἀγάπη τὰ πάντα ὑπομένει, ὥς διὰ τοῦ Ἀποστόλου Σου εἶπας ἡμῖν. Ἐάν λοιπὸν τὸν πλησίον, κατὰ τὴν θείαν Σου ἐντολὴν, ἀληθῶς ἀγαπῶμεν, τὰ πάντα ἀγογγύστως ἅς ὑπομένωμεν, τὸ θεῖόν Σου παράδειγμα πιστῶς ἀκολουθοῦντες, καὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν κύριοι διὰ τῆς ὑπομονῆς γινόμενοι.

Σὺ, Θεέ, τὰ δεινὰ τοῦ βίου πρὸς σωφρονισμόν ἡμῶν ἀποστέλλεις! Σὺ διὰ τῶν πικρῶν τοῦ βίου ποτηρίων τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν εὐσέβειαν ἡμῶν δοκιμάζεις.

Ὅθεν καὶ τὰ δεινὰ τοῦ βίου, καὶ τὰς πικρὰς στερήσεις, καὶ τὰς θλιβερὰς ἡμῶν ἀποτυχίας μετὰ φρονήσεως καὶ καρτερίας ἅς ὑπομένωμεν, Κύριε, εἰς τὰς θείας βουλήσεις Σοῦ, τοῦ πανσόφου καὶ παναγάθου ἡμῶν Πατρὸς ἀγογγύστως ὑποτασσόμενοι, ὅπως μὴ διὰ τῆς ἀδημονίας καὶ ἀγανακτήσεως ἡμῶν ἐνώπιον τῆς ἀπείρου ἀγαθότητος καὶ τῆς ὑπερτάτης σοφίας Σου ἀφρόνως ἀμαρτάνωμεν.

Τὴν δὲ μοχθηρίαν, καὶ τὸν φθόνον, καὶ τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὴν κακολογίαν, καὶ τοὺς καταδιωγμούς

τῶν πέριξ ἡμῶν, μεθ' ὑπομονῆς ἃς ὑποφέρωμεν, τὰς ἐξάψεις τῶν παθῶν ἡμῶν καταστέλλοντες, ὅπως μήποτε τοῦ δικαίου καὶ τοῦ καθήκοντος παρεκτραπέντες, Σὲ, τὸν δίκαιον Θεὸν παροργίσωμεν.

Φώτισον λοιπὸν ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε, ὅπως τὴν θείαν ὑπομονὴν τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ ἀσπαζόμενοι, ἀνεκτικοὶ δὲ ἀμνησίκαχοι καὶ ἀληθεῖς Χριστιανοὶ γινόμενοι, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον διάγωμεν, εἰς τὴν ὑπερτάτην δικαιοσύνην Σου ἐλπίζοντες πάντοτε, καὶ τὸ πανάγιον ὄνομά Σου εὐλογοῦντες! Ἀμήν!

Σὺ μέγα μᾶς ἔδωκας, ὦ Χριστέ μου,
Παράδειγμα θείας ὑπομονῆς!
Τοὺς πάντας ἀγίασον. ὦ Θεέ μου,
Διὰ τῆς θείας αὐτῆς ἀρετῆς!
Τὸν προῶτον Σωτῆρα ἃς μιμηθῶμεν,
Ἄς ἔχωμεν πάντες ὑπομονήν,
Καὶ τότε ἐν εἰρήνῃ πάντες θὰ ζῶμεν,
Σὲ εὐλογοῦντες, Θεέ μου, Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ὅπως ταπεινοὶ γίνωμεν.

«Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ.» «Πᾶς δὲ ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.» Ταῦτα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος ἐδίδαξας ἡμᾶς, Κύριε, τοὺς πτωχοὺς τῷ πνεύματι μακαρίσας, ἐν ταπεινότητι δὲ καὶ μετριοφροσύνῃ τὸν ἐπίγειον βίον Σου διανύσας.

Σὺ, Πανάγαθε, ὁ ἐν τῇ πενιχρᾷ φάτνῃ τῆς Βηθλεὲμ γεννηθεὶς, Σὺ, ὁ μὴ ἔχων ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι, Σὺ, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν οὐχὶ ὅπως διακονηθῆς, ἀλλ' ὅπως διακονήσης, Σὺ, ὁ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν Σου καταδεχθεὶς νὰ νίψῃς, καὶ τὰ μικρὰ παιδία εὐμενῶς νὰ εὐλογήσης, καὶ πρὸς πάντας τὴν θείαν Σου χάριν φιλαγάθως νὰ ἐπιδαφιλεύσῃς, ταπεινοὺς τῷ πνεύματι καὶ τῇ καρδίᾳ ἠθέλησας καὶ ἡμᾶς, ὅπως διὰ τῆς ταπεινότητος καὶ μετριοφροσύνης ἡμῶν τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων ἀπολαύσωμεν, καὶ τὴν βελτίωσιν καὶ τελειοποίησιν ἡμῶν μὴ παρίδωμεν, καὶ Σοὶ, τῷ ἀπειροτελείῳ Θεῷ εὐαρεστοῦντες, τὴν θείαν Σου εὐλογίαν καὶ τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν ἐν τῇ μετριότητι ἡμῶν ἀνεύρωμεν.

Ἐνίσχυσον λοιπὸν ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε, ὅπως τὰς ἀτάκτους καὶ ἀτελευτήτους καὶ ὑπερόγκους ἡμῶν ἐπιθυμίας μετριάσωμεν, καὶ μακρὰν τῆς καρδίας ἡμῶν ἀποβάλωμεν, ἵνα μὴ δι' αὐτῶν κατατηκώμεθα καὶ εἰς ἁμαρτήματα περιπίπτωμεν.

Φώτισον δὲ ἡμᾶς ὅπως, τὴν ἀβεβαιότητα τῶν ἐπι-
γείων διορῶντες, καὶ τὴν σμικρότητα καὶ τὴν ἀδυνα-
μίαν ἡμῶν συναισθανόμενοι, μὴ τὸ πνεῦμα ἐν ταῖς
εὐτυχίαις ἐξογκῶμεν, καὶ περιφρονηταὶ τῶν τε θείων
καὶ ἀνθρωπίνων γινώμεθα, ἀλλὰ ταπεινοὶ πάντοτε τῷ
τε πνεύματι καὶ τῇ καρδίᾳ, Σὲ θερμῶς ἱκετεύωμεν,
Σὲ δοξάζωμεν, καὶ Σὲ εὐλογῶμεν! Ἀμήν!

*Ζωὴν ταπεινὴν Σὺ, Σῶτερ, διῆλθες,
Ἀλλὰ κατέκτησας πᾶσαν τὴν γῆν·
Σὺ οὐρανόθεν εἰς γάττην κατήλθες
Χαρίζων εἰς πάντας νέαν ζωὴν!
Σὲ, πάντες, Χριστέ μου, ἄς μιμηθῶμεν,
Ζωὴν ἀσπαζόμενοι ταπεινὴν,
Τὴν ματαιότητα ἄς βδελυχθῶμεν,
Σὲ εὐλογοῦντες, Θεέ μου, Ἀμήν*

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ.

Ὅπως ὑγιεῖς τὸν βίον διέλθωμεν.

Σὺ, πανάγαθε καὶ παντοδύναμε Θεέ, ὁ χορηγήσας ἡμῖν ψυχὴν ἀθάνατον καὶ ἀπείρου τελειοποιήσεως ἐπιδεκτικὴν, ὅπως δι' αὐτῆς πιστὰς εἰκόνας Σου ἀναδείξῃς ἡμᾶς, Σὺ διὰ τοῦ θνητοῦ ἡμῶν σώματος ἐνέδυσας αὐτήν, ὅπως ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπηρετουμένη, Σοὶ ὑπηρετῇ, καὶ Σὲ δοξάζῃ ἐπὶ τῆς γῆς.

Σὺ, Κύριε, οὐχὶ μόνον τὴν σοφίαν, καὶ τὴν παντοδυναμίαν, καὶ τὴν ὑπερτάτην Σου πρόνοιαν διὰ τοῦ σώματος ἡμῶν τούτου διδάσκεις ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ ναὸν τοῦ ἐν ἡμῖν ἁγίου Σου Πνεύματος κατέστησας αὐτό, ὥς ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος εἶπε·

« Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινα ἐστὶ τοῦ Θεοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστέ; εἴτις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρῃ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός! »

Φώτισον λοιπὸν ἡμᾶς, πανάγαθε Πάτερ, ὅπως καθαρόν, ἄσπιλον, καὶ ἀμόλυντον διατηρῶμεν τὸ σῶμα ἡμῶν, ἵνα δι' αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ ἐργαζόμενοι, Σὲ τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα δοξάζωμεν.

Διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης σωματικῆς καὶ ψυχικῆς νόσου, ὅπως ἐν ὑγείᾳ τὸν βίον διανύοντες, διὰ τῆς σωματικῆς καὶ διανοητικῆς ἡμῶν ἐργασίας καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ κατὰ τὴν θείαν Σου ἐντολήν τελειότεροι γινώμεθα, καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν Πα-

τρίδα καὶ τὸν πλησίον ἡμῶν ὠφέλιμοι ἀναφαινόμεθα,
Σοὶ εὐχαριστοῦντες καὶ Σὲ δοξάζοντες!

Ἀπάλλαξον ἡμᾶς, πανάγαθε Πάτερ, ἀπὸ πάσης
πράξεως καὶ πάσης ἐπιθυμίας, καὶ παντὸς διαλογι-
σμοῦ, δι' ὧν τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν ἠθέλομεν φθεί-
ρει, καὶ τὸν ναὸν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἠθέλομεν μολύνει.

Δίδαξον δὲ ἡμᾶς, Κύριε, ὅπως διὰ τῆς σωφροσύνης,
τῆς ἐγκρατείας, τῆς φιλοπονίας, τῆς πραότητος, καὶ
παντὸς ὑγιεινοῦ παραγγέλματος τὴν ὑγείαν τοῦ σώ-
ματος ἡμῶν ἀκμαίαν διατηρῶμεν.

Ἄλλ' ἅμα δίδαξον ἡμᾶς, Πάτερ ἐπουράνιε, ὅπως
μηδέποτε τὸ φθαρτὸν τοῦτο σῶμα ὑπὲρ τὴν ἀθάνατον
ἡμῶν ψυχὴν ἀγαπήσωμεν, ἵνα μὴ τὴν οὐράνιον βασι-
λείαν Σου καὶ τὴν χαρὰν τῶν δικαίων διὰ παντὸς ἀ-
πολέσωμεν. Ἀμήν!

Ὑγείαν, Θεέ μου, Σὺ χάρισόν με,

Ὑγείαν καὶ σώματος καὶ νοῦς.

Φιλόπορον βίον Σὺ δίδαξόν με.

Σὺ, τῆς ἀγάπης ὁ μέγας Θεός!

Φιλάγαθα ἔργα ὅπως τελέσω,

Ὑγείαν ἔχων καὶ ζῶσαν ψυχὴν,

Καὶ Σὲ τὸν Ὑψιστον ὅπως λατρεύσω

Σώφρονα βίον διάγων, Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Ὅπως τὴν διάνοιαν διαφωτίζωμεν.

Σὺ, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, Σὺ, ὁ Πατὴρ τῶν φώτων, Σὺ ἐν τῇ ἀπείρῳ Σου ἀγάπῃ τὸ φῶς τῆς διανοίας διέχυσας ἐν ἡμῖν, ὅπως διὰ τοῦ θείου τούτου φωτὸς Σὲ τὸν ὕψιστον διορῶμεν, καὶ μετὰ Σοῦ κοινωνῶμεν, καὶ ἐν τῷ βίῳ καθοδηγούμενοι, τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἀπαρεγκλίτως βαδίζωμεν.

Σὺ, πανάγαθε Σῶτερ, ἐν τῇ παιδικῇ Σου ἡλικίᾳ ἠϋξάνες καὶ ἐκραταιοῦ πνεύματι, πληρούμενος σοφίας!

Ἐνίσχυσον λοιπὸν καὶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν, Κύριε, καὶ πλήρωσον αὐτὴν σοφίας, ὅπως καὶ ἡμεῖς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας βλέπωμεν, καὶ τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα δοξάζωμεν.

Δίδαξον ἡμᾶς, Θεέ, ὅπως μηδέποτε τὸ θεῖόν Σου δῶρον παραμελῶμεν, ἀλλ' ἀδιαλείπτως τὴν διάνοιαν ἡμῶν καλλιεργῶμεν, κρατύνωμεν, καὶ πλουτίζωμεν, εἰς τε τὰ σχολεῖα μετὰ ζήλου φοιτῶντες, καὶ τὸν θεῖόν Σου λόγον ἐν τοῖς ναοῖς μετὰ κατανύξεως ἀκροώμενοι, καὶ τὴν θεῖαν διδασκαλίαν Σου ἐνδεδεχῶς μελετῶντες, καὶ πᾶν ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον μετὰ προθυμίας ἐκμανθάνοντες, ἵνα πάντες οὕτως ἐκ τοῦ σκότους ἐξέλθωμεν, καὶ τὸ σωτήριο φῶς ἴδωμεν, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν θείων Σου ἐντολῶν κατανοήσωμεν, καὶ τὸ θεῖον κάλλος τῆς ἀληθοῦς θρησκείας ἐνδομύχως συναισθανθῶμεν, καὶ πιστοὶ μιμηταὶ καὶ ὁπαδοί

Σου γενώμεθα, διότι Σὺ, Σῶτερ εἶ ἡ ὁδός! Σὺ ἡ ἀλήθεια!

Σὺ ἡ ζωὴ! οὐδεὶς δὲ εἰς τὸν Πατέρα ἔρχεται εἰμὴ διὰ Σοῦ!

« Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς ὑμῶν, » εἶπας ἡμῖν, φιλόανθρωπε Κύριε. Ἴδου λοιπὸν προθύμως ἐνώπιόν Σου προσερχόμενοι, θερμῶς Σὲ καθικετεύωμεν, ὅπως Σὺ, τὸ ἄσβεστον φῶς τῆς ἀληθείας, Σὺ, ἡ πηγὴ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ὑγιᾶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν ἀναδείξῃς, καὶ αὐτὴν μὲν διὰ τοῦ οὐρανίου φωτός Σου διαφωτίσῃς, ὡς τοὺς τυφλοὺς διεφώτισας, τὴν δὲ καρδίαν ἡμῶν διὰ τῆς θείας Σου χάριτος καθαρίσῃς καὶ ἐξαγιάσῃς, ὡς τοὺς λεπροὺς ἐκαθάρισας, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς κόλποις Σου ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς ἡμῶν εὕρωμεν! Ἀμήν!

Ὡς λύχνον τοῦ βίου τὸν τοῦν χαρίζεις

Σὺ τῆς Σοφίας ὁ μέγας Θεός,

Καὶ οὕτω, Παράγαθε, μᾶς φωτίζεις,

Σὺ τῆς Σοφίας τὸ ἄσβεστον φῶς!

Ἀλλ' ὅμως ὁ λύχνος ὅπως φωτίσῃ

Ἐλαιὸν δέλει, παιδείαν ἀγνήν·

Τοιαύτην παιδείαν θέλω ζητήσῃ.

Δός μοι παιδείαν, Θεέ μου, Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΟΗ.

Ὅπως ἐγκαίρως μετανοῶμεν.

«Καὶ ἐβαπτίζοντο... ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.» Μετανοεῖτε, ἡ γ-
γικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. «Ποιή-
σατε καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.» Ταῦτα ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ ἀναγινώσκουμεν, Κύριε!

Ὅθεν τὴν ἀληθῆ μετάνοιαν καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐξο-
μολόγησιν παρήγγειλας ἡμῖν, Σῶτερ, ὅπως τὴν ψυ-
χὴν δι' αὐτῶν ἐξαγνίζοντες καὶ τελειοποιοῦντες εἰς
Σέ, τὸν ἀπειροτέλειον Θεὸν, μετὰ θάρρους προσεγγί-
ζωμεν, καὶ ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ Σέ δοξάζωμεν, Σέ εὐ-
λογῶμεν, καὶ Σέ καθικετεύωμεν.

Ἀναγνωρίζομεν λοιπὸν καὶ ὁμολογοῦμεν ἐνώπιον
Σοῦ, τοῦ καρδιογνώστου καὶ ἀδεκάστου Κριτοῦ, ὅτι
ἁμαρτωλοὶ ἐσμέν, ἐν ἀνομίαις γεννηθέντες, καὶ τῶν
θειῶν Σου ἐντολῶν καθ' ἐκάστην οἰκτρῶς ἐπιλανθα-
νόμενοι, καὶ τῆς οὐρανίου Σου βασιλείας ἀνάξιοι δυ-
στυχῶς οὕτω γινόμενοι.

Ἀλλὰ συνειδότες, Κύριε, ὅτι διὰ τῆς διαγωγῆς
ἡμῶν Σέ, τὸν πανάγαθον Θεὸν, λυποῦμεν καὶ παρορ-
γίζομεν, μακρὰν τῆς μακαριότητος ἀποπλανώμενοι,
θλίψιν ἐνδόμυχον συναισθανόμεθα· ὅθεν καὶ ἡμᾶς αὐ-
τοὺς, καὶ τὰ παράλογα ἡμῶν πάθη, καὶ τὰς ἐλλεί-
ψεις ἡμῶν, ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καταδικάζο-
μεν, καὶ ἐν ἀληθεῖ μετάνοιᾳ εἰς Σέ τὸν οἰκτίρμονα
μετὰ δακρύων προσερχόμεθα, ὅπως τὴν συγχώρησιν
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐγκαρδίως καθικετεύσωμεν.

Ἄλλ' ἵνα ἄξιοι τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς θείας
Σου χάριτος γενώμεθα, φώτιζε καὶ ἐνίσχυε ἡμᾶς, πα-
νάγαθε Πάτερ, ὅπως τὰς παρεκτροπὰς ἡμῶν συναι-
σθανόμενοι καὶ ἀποπτύοντες, μηδέποτε εἰς αὐτὰς
ἐπανερχώμεθα.

Ἐνίσχυσον δὲ ἡμᾶς, Πάτερ πολυεύσπλαγχνε, ὅ-
πως καὶ τὰ παραπτώματα τῶν πέριξ ἡμῶν ἐν χρι-
στιανικῇ ἀγάπῃ συγχωρῶμεν, ἵνα, καὶ Σὺ, Πανάγαθε,
τὰ παραπτώματα ἡμῶν εὐμενῶς συγχωρῇς.

Διὰ τῆς θείας δὲ διδασκαλίας καὶ τοῦ θείου παρα-
δείγματος τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, στήριξον ἐν ἡ-
μῖν Κύριε, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην. Καταξίωσον
δὲ ἡμᾶς ὅπως, διὰ τῆς ἐγκαίρου μετανοίας ἐξαγνι-
ζόμενοι, μετὰ καθαρᾶς καρδίας καὶ πλήρεις ἐλπίδος
Σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν καθικετεύωμεν οὐχὶ μόνον
ὕπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς φίλης ἡμῶν Πατρίδος, ἀλλὰ καὶ
ὕπὲρ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ οὕτω μετὰ θάρ-
ρους εἰς Σὲ ἀτενίσωμεν κατὰ τὴν ἄδηλον ὥραν τοῦ
θανάτου ἡμῶν! Ἀμήν!

*Μετανοοῦντες, ἡμᾶς βελτιοῦμεν,
"Οθεν μετάνοιαν πλήρη ζητεῖς!
'Ερ μετανοία λοιπὸν ἐξαιτοῦμεν
Συγγνώμην, Πάτερ, ἐξ ὅλης ψυχῆς.
'Ερδόμυχος θλίψις μᾶς κυριεύει,
Ψυχὴν συνειδότας ἀμαρτωλὴν.
'Ερ τῇ καρδίᾳ μας ἄς βασιλεύῃ
Τὸ θέλημά Σου, Θεέ μου! Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΝΑΤΗ.

Ὅπως τὸν ἐγωϊσμόν ἀποβάλλωμεν.

Ἐνώπιον Σοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἐνώπιον τοῦ καθημαγμένου σταυροῦ Σοῦ, τοῦ Σωτῆρος, πλήρεις ἐγωϊσμοῦ ἐμφανιζόμενοι, τὴν αἰσχύνην ἡμῶν συναισθανόμεθα, καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σατανικοῦ τούτου πάθους θερμῶς καθικετεύομεν, ὅπως τὸν πλησίον ὡς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀξιωθῶμεν ν' ἀγαπήσωμεν, καὶ Χριστιανοὶ ἀληθεῖς ἐνώπιόν Σου οὕτως ἀναδειχθῶμεν.

Ὁ ἐγωϊσμός ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τῶν θείων Σου ἐντολῶν καὶ κατὰ πάσης ἀγαθῆς προαιρέσεως διαρκῶς ἀντιστρατεύεται. Αὐτὸς εἰς πᾶσαν κακίαν καὶ ἀδικίαν ἐλεεινῶς ἐκάστοτε ἡμᾶς ἐξωθεῖ. Ὑπὸ τοῦ φαύλου δὲ τούτου πάθους κατακυριευόμενοι, οὔτε Σοὶ τῷ Θεῷ δεόντως λατρεύομεν, οὔτε τὸν πλησίον ἡμῶν ἀληθῶς ἀγαπῶμεν.

Ναί! Κύριε, ἡ ἄφρων καὶ ἀποκλειστικὴ τοῦ Ἐγὼ λατρεία πᾶσαν ἄλλην ἀγίαν ἀγάπην ἀπορῥοφᾷ, ἐν ἡμῖν δὲ καὶ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν πᾶν αἴσθημα καὶ πᾶσαν σκέψιν ἡμῶν συγκεντρώνει. Αὕτη πᾶσαν εὐγενῆ διάθεσιν τῆς ψυχῆς μαραίνει· αὕτη πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ πλησίον καὶ τῆς Πατρίδος θυσίαν, καὶ πᾶσαν φιλάγαθον καὶ χριστιανικὴν πρᾶξιν παρακωλύει· ἀδίκους δὲ καὶ πλεονέκτας, ἀσώτους καὶ φιλαργύρους, φθονερούς καὶ συκοφάντας, δοξομανεῖς καὶ κακούργους, σκληροὺς καὶ ἀναισθήτους τοὺς ἐγωϊστὰς καθιστᾷ.

Συναισθανόμεθα, Κύριε, ὅτι ἀδύνατον ἐγωϊσται ὄντες, Χριστιανοὶ ἀληθεῖς ν' ἀναφανῶμεν, καὶ ἐν Χριστιανικῇ ἀγάπῃ τὸν βίον νὰ διανύσωμεν.

Συναισθανόμεθα, Κύριε, ὅτι τὸ Ἐγὼ μόνον λατρεύοντες, καὶ αὐτὸ ἀποκλειστικῶς ὑπηρετοῦντες, ἀντὶ τῆς εὐδαιμονίας τὴν καχοδαιμονίαν ἡμῶν ἐπιδιώκομεν, καὶ τὴν Πατρίδα ἡμῶν καταστρέφομεν, καὶ Σὲ τὸν πανάγαθον Θεὸν παροργίζομεν, καὶ τοὺς πλησίον μακρὰν ἡμῶν ἀποκρούομεν, ἀπεχθεῖς διὰ τοῦ ἐγωῖσμοῦ τοῖς πᾶσι γινόμενοι, καὶ παρὰ πάντων ἐν τοῖς ἀτυχήμασιν ἡμῶν ἐγκαταλιμπανόμενοι.

Συναισθανόμεθα, πανάγαθε Σῶτερ, ὅλην τὴν ἀλήθειαν τῶν θείων Σου λόγων «Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;»

Συναισθανόμεθα ὅτι διὰ τοῦ ἐγωῖσμοῦ τὴν ψυχὴν ἡμῶν θανασίμως ζημιοῦμεν.

Ἐνίσχυσον λοιπὸν ἡμᾶς, Κύριε, ὅπως πάσης ἐγωῖστικῆς διαθέσεως ἀπεκδυθῶμεν, ἵνα μὴ ἀπεχθεῖς διὰ τοῦ ἐγωῖσμοῦ, ἀλλ' εὐάρεστοι διὰ τῆς ἀγάπης ἐνώπιον Σοῦ, τοῦ παναγάθου Θεοῦ, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀναφανῶμεν, καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν οὕτω κερδήσωμεν.

Καταξιώσον δὲ ἡμᾶς ὅπως τὸν σατανικὸν ἐγωῖσμόν ἀποπτύοντες, Σὲ δὲ, τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα, ἐξ ὅλης ψυχῆς λατρεύοντες, καὶ τὸν πλησίον ἡμῶν ὡς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀγαπῶντες καὶ ἀγαθοποιοῦντες, δοξάζωμεν ἐπὶ τῆς γῆς τὸ πανάγιον ὄνομά Σου! Ἀμήν!

Θεὲ τῆς ἀγάπης ἀγάπην θέλεις,

Οὐχὶ δὲ τὸν φαῦλον ἐγωῖσμόν·

«Ἀγάπα τὸν Πλάστην,» Σὺ παραγγέλλεις,

«Ἀγάπα πλησίον ὡς σεαυτόν.»

Κ' ἐγὼ τὸ Ἐγὼ μου μόνον λατρεύω!

Οὐχὶ δὲ Πλάστην, Πατρίδ' ἀρετήν!

Σῶσόν με, Σῶτερ, θερμῶς Σ' ἱκετεύω

Ἐκ τῆς ψευδοῦς μου λατρείας! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ.

Ὅπως μὴ κακολογῶμεν.

«Ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.» «Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κατακριθῇτε.» «Ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.»

Ταῦτα εἰπας ἡμῖν, πανάγαθε Σῶτερ, ἵνα ἐν τῇ ἀγάπῃ στηρίξης ἡμᾶς, καὶ ἡ εἰρήνη ἐπὶ τῆς γῆς βασιλεύσῃ.

Ἀλλὰ τοὺς θείους Σου τούτους λόγους λησμονοῦντες, Κύριε, εἰς τὴν κακολογίαν, τὴν κατάκρισιν, τὴν διαβολὴν καὶ τὰς ὕβρεις καθ' ἐκάστην παρεκτρέπομεθα, ἔχθρας καὶ μίση καὶ ἐκδικήσεις προκαλοῦντες, καὶ εἰς τὴν κακοδαιμονίαν καὶ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν πέριξ ἡμῶν ἀφρόνως συντελοῦντες.

Ναί! Κύριε, ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα ἡμῶν λαλεῖ, καὶ ἐκ τῶν σαπρῶν ἡμῶν λόγων, ἡ σαπρὰ ἡμῶν καρδιά ἐμφαίνεται. Ἐξάγνισον λοιπὸν διὰ τῆς θείας Σου χάριτος τὴν καρδίαν ἡμῶν, πανάγαθε Κύριε, ὅπως ἐξ ἀγνῆς καρδίας ἀγνοὶ καὶ οἱ λογισμοὶ, ἀγνοὶ καὶ οἱ λόγοι, ἀγναὶ καὶ αἱ πράξεις ἡμῶν ἐξέρχωνται πάντοτε.

Στήριξον ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τὴν ἀγάπην Σοῦ, τοῦ παναγάθου Θεοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον ἡμῶν, ὅπως, ἀείποτε ἀγαπῶντες, μηδέποτε κακολογῶμεν, μηδέποτε κατακρίνωμεν, μηδέποτε τὸν πλησίον διαβάλλωμεν, ἵνα μὴ καὶ Σὲ παροργίζωμεν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν εἰς πειρασμοὺς ἐμβάλλωμεν, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ζημιῶμεν.

Δίδαξον ἡμᾶς, Κύριε, ὅτι ἡ τιμὴ εἶναι τὸ πο-

λυτιμότερον τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν, ὅπως μηδέποτε διὰ τῆς κακολογίας, τῶν ὕβρεων, καὶ τῆς συκοφαντίας κλέπτωμεν, καταστρέφωμεν, καὶ δολοφονῶμεν τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν πλησίων ἡμῶν.

Δίδαξον ἡμᾶς, Κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ὑπολήψεως τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν θέλομεν δυνηθῆναι οἰκοδομήσωμεν τὴν ἰδίαν ἡμῶν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν.

Φώτισον δὲ ἡμᾶς ὅπως, οὐχὶ τὰ τοῦ πλησίον, ἀλλὰ τὰ ἴδια ἡμῶν παραπτώματα διορῶντες, καὶ τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἡμῶν δοκὸν κατανοοῦντες, μετανοῶμεν, καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν βελτιῶμεν, δοξάζοντες οὕτω Σὲ τὸν πανάγαθον καὶ ἀπειροτέλειον Θεὸν ἡμῶν! Ἀμήν!

Σὺ κατακρίσεις, Χριστέ μου, δὲν θέλεις·

Καρδίαν μαύρην αὐταὶ μαρτυροῦν·

Ἀγάπην, εἰρήνην Σὺ παραγγέλλεις

Ἀτίχριστοι ὅσοι κακολογοῦν!

Οὐδέποτε θέλω κακολογήσει.

Δὲν θέλω γὰρ ἔχω μαύρην ψυχὴν,

Οὐδέποτε θέλω ἐγὼ λυπήσει

Θεὸν, Πλησίον, Πατρίδα! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ.

Ὅπως μὴ τὸν πλησίον φθονῶμεν.

«Οἱ τὰ ἔργα τοῦ φθόνου πράττοντες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.»

«Εἰ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῇτε.»

Ταῦτα διὰ τοῦ Ἀποστόλου Σου Παύλου παρήγγειλας ἡμῖν, Κύριε, ὅπως τὰς φθονεράς διαθέσεις ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν ἐξαλείψωμεν, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἡμῶν στηρίξωμεν.

Ναί! πανάγαθε Σῶτερ, ἡ ἀληθὴς ἀγάπη οὐδέποτε

ἐχθρόν ἐμίσησεν, οὐδέποτε τὰ ἀγαθὰ τοῦ πλησίον αὐ-
τῆς ἐφθόνησεν, οὐδέποτε ὀφθαλμὸν πονηρὸν ἔσχεν.

Ἄλλ' ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ αἰσχροῦ πάθους τοῦ φθόνου
κατατηχόμενοι, ὡς ἄλλοι φθισιῶντες, καὶ ἡμᾶς αὐ-
τοὺς φθείρομεν καὶ δυστυχεῖς καθιστῶμεν, καὶ τὸν
πλησίον ἡμῶν καταστρέφομεν, καὶ τὴν Πατρίδα ἀδι-
κοῦμεν καὶ βλάπτομεν, καὶ τὸν Πανάγαθον δικαίως
καθ' ἡμῶν παροργίζομεν.

Ναί! Κύριε, ἀντίπους τῆς ἀγάπης τὸ βδελυρὸν πά-
θος τοῦ φθόνου! Τέκνα Σου ἀληθῆ οἱ ἀγαπῶντες!
Γεννήματα ἐχιδνῶν οἱ φθονοῦντες! Τὴν βδελυρίαν δὲ
τοῦ πάθους των οἱ φθονεροὶ συναισθανόμενοι, οὐδέ-
ποτε τολμῶσιν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων νὰ ὁμολογή-
σωσιν αὐτό· ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ ὑπ' αὐτοῦ κατατρυ-
χόμενοι καὶ καταναλισκόμενοι, τὸν πλησίον, ὡς ὀ-
φεις, δάκνουσιν, ὅπως κορέσωσι τὸν φθόνον αὐτῶν.

Διαφώτισον λοιπὸν, Θεέ, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυ-
χῆς ἡμῶν, ὅπως τὸ οὐράνιον κάλλος τῆς ἀγάπης
ἴδωμεν, καὶ τὰς φθονεράς διαθέσεις ἐκ τῆς καρδίας
ἡμῶν ἐκριζώσωμεν, καὶ ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ φθόνου
ἀπαλλαγῶμεν, πάντας δὲ τοὺς καλλιτέρους ἡμῶν ὡς
τέκνα Σου ἀγαπητὰ καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀγαπῶμεν,
καὶ ἐπ' αὐτοῖς χαίρωμεν, καὶ αὐτοὺς μιμώμεθα, ἵνα
βελτίονες δι' αὐτῶν γενώμεθα, καὶ τὴν εὐλογίαν Σου
ἐφ' ἡμᾶς ἐφελκύωμεν! Ἀμήν!

Ἀγάπη! Σὺ εἶσαι ἡ εὐτυχία!

Λοιπὸν θ' ἀγαπήσω ἐνδόξω ζῶ.

Ὁ φθόρος δὲ εἶναι φθίσις, κακία!

Οὐδέποτε θέλω φθορῇσει ἐγώ!

Θεέ τῆς ἀγάπης, ἐνίσχυσόν με

Ἀγάπης πλήρη γὰ ἔχω ψυχὴν.

** Ἀν ὅμως φθορήσω, κατάστρεψόν με*

Ὡς ἄλλοι Κἀν, Θεέ μου! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ὅπως μὴ τὸν πλησίον ἀδικῶμεν.

« Ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, » εἶπας ἡμῖν, ὦ δίκαιε Θεέ!

Καὶ ὅμως ἐν τῇ ἀνομίᾳ ἡμεῖς διάγομεν, τῶν τε θείων Σου νόμων ἐπιλανθανόμενοι, καὶ τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος καθ' ἐκάστην παραβιάζοντες. Διὰ τῆς ἀνομίας δὲ καὶ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν ἀνομήματα καὶ ἀδικήματα καθ' ἐκάστην προκαλοῦμεν, καὶ τὴν Πατρίδα καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καθ' ἐκάστην τραυματίζομεν, καὶ εἰς τὴν κακοδαιμονίαν βυθίζομεν.

Εὐσπλαγχνίσθητι λοιπὸν, ὦ πανάγαθε Θεέ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν Πατρίδα ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς ἀνομίας, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τέλους κατακλυσθῶμεν καὶ καταστραφῶμεν, ὥς οἱ ἐπὶ τοῦ Νῶε ἀσεβεῖς κατεκλύσθησαν, καὶ οἱ τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομόρρων ἀνήθικοι κάτοικοι κατεστράφησαν.

Καθοδήγησον ἡμᾶς, Κύριε, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐθύτητος, τῆς ἀληθείας, τῆς ἀγάπης, τῆς τιμιότητος, ἵνα μὴ τὸν πλησίον καὶ τὴν Πατρίδα ἀδικῶμεν, καὶ Σὲ παροργίζωμεν, πράττοντες πρὸς τοὺς ἄλλους πᾶν ὅ,τι δὲν θέλομεν νὰ πράττωσιν αὐτοὶ πρὸς ἡμᾶς.

Καθάρισον τὴν ψυχὴν ἡμῶν, ὦ Πανάγαθε, ἀπὸ πάσης κακῆς καὶ ἀδίκου ἐπιθυμίας, ἀπὸ πάσης πλεονεκτικῆς, καχοτρόπου, φιλεχδίκου, φιλοδόξου, φθονερᾶς, καὶ θυμώδους διαθέσεως, ὅπως καθαρὰν τὴν καρδίαν ἔχοντες, ἀπολαμβάνωμεν πάντοτε τὴν ἐκ τῆς καθαρᾶς καὶ ἡσύχου συνειδήσεως ἄφατον ἀγαλλίασιν, δι' ἧς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ δικαίους καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνταμείβεις.

Φώτισον ἡμᾶς ἐπὶ τέλους, οὐράνιε Πάτερ, ὅπως τὴν ἐργασίαν, τὴν αὐτάρκειαν, καὶ τὴν μετριότητα ἐν τῷ βίῳ ἀσπασθῶμεν, ἵνα μὴ ἀφορμὰς πρὸς τὴν ἀδικίαν ἔχωμεν, καὶ μετὰ τῶν ἐριφίων καταταχθῶμεν, καὶ ἐκ τῶν σαπρῶν καρπῶν σαπρὸν καὶ τὸ δένδρον ἡμῶν ἀναφανῇ. Ἀλλὰ καταξίωσον ἡμᾶς ὅπως τὴν αἰώνιον μακαριότητα, καὶ τὴν οὐράνιον βασιλείαν Σου μετὰ τῶν δικαίων ἐλπίζωμεν, καὶ προσδοκῶμεν! Ἀμήν!

*Πατρίδα, πληστον ἃς μὴ ἀδικῶμεν,
Καρδίαν ἃς ἔχωμεν καθαρὰν.
Εἰς πᾶσαν δὲ πρᾶξιν ἃς σεβασθῶμεν
Φωρὴν συνειδότος τὴν ἱερὰν.
Ποτὲ μὴ ποιῶμεν ὅ,τι μισῶμεν·
Ψυχὴν ἃς ἔχωμεν θείαν, ἀγνὴν,
Καὶ τότε βεβαίως θὰ εὐτυχῶμεν
Τῇ εὐλογίᾳ Σου, Σῶτερ! Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Ὅπως μὴ κατὰ τοῦ πληστον ὀργιζώμεθα.

«Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί! Πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἐνοχος ἔσται τῇ κρίσει. Δότε τόπον τῇ ὀργῇ. Ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, πραότητα, καὶ μακροθυμίαν.» Ταῦτα παρήγγειλας ἡμῖν, πανάγαθε Σῶτερ, ὅπως ἐν τῇ ἀγάπῃ στηρίξης ἡμᾶς, καὶ μηδέποτε ἴδῃς τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου διαταραττομένην ὑπὸ τοῦ ἀγρίου πάθους τῆς ὀργῆς.

Ἀλλὰ τὰς θείας ταύτας ἐντολὰς καθ' ἐκάστην λησμονοῦντες, ἀντὶ ν' ἀγαπήσωμεν, πραεῖς καὶ ἀνεκτικοὶ καὶ μακρόθυμοι γινόμενοι, ὑπὸ τῆς ὀργῆς κατα-

κυριευόμεθα, καὶ σφοδροὶ παλμοὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν καταλαμβάνουσι, καὶ οἱ ὀδόντες ἡμῶν ἀγρίως τρίζουσι, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀθλίως ἐκλύεται, καὶ ὁ νοῦς ἡμῶν συνταράσσεται· λησμονοῦντες δὲ τότε ὅτι Χριστιανοὶ ἐσμέν, εἰς ὕβρεις καὶ κακουργίας παρεκτρεπόμεθα, καὶ τὸν πλησίον κακοποιοῦμεν, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς κατασφύρομεν, καὶ τὴν Πατρίδα καιρίως πληγόνομεν, καὶ τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα σφόδρα λυποῦμεν.

Ἀπάλλαξον λοιπὸν ἡμᾶς, μακρόθυμε Κύριε, ἀπὸ τοῦ ὀλεθρίου πάθους τῆς ὀργῆς.

Ἐνίσχυσον ἡμᾶς ὅπως τὰς ὁρμὰς αὐτῆς ἐγκαίρως κατασέλλωμεν. Πλήρωσον τὴν καρδίαν ἡμῶν ἀγάπης, ὅπως τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραότητα, καὶ τὴν μακροθυμίαν ἀσπαζόμενοι, διδῶμεν πάντοτε τόπον τῇ ὀργῇ.

Σὺ δὲ, πανάγαθε Σῶτερ, ὁ μηδέποτε καθ' ἡμῶν ὀργισθεὶς, Σὺ, ὅστις καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν σταυρωτῶν Σου τὸ θεῖον ἔλεος φιλανθρώπως ἐπεκαλέσθης, δίδαξον ἡμᾶς διὰ τοῦ θείου Σου παραδείγματος ὅπως μηδέποτε κατὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ὀργιζώμεθα, ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἔχνη Σου βαδίζοντες πάντοτε, τέκνα ἀληθῆ τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ μιμηταὶ Σοῦ, τοῦ γλυκυτάτου, καὶ πράου, καὶ ἀνεξικάκου ἀμνοῦ, ἀναδειχθῶμεν ἐπὶ τῆς γῆς! Ἀμήν!

Ὁργή! Σὺ πάθος ὀλέθριον εἶσαι,

Σὺ παραλύεις καὶ σῶμα καὶ רוּחַ.

Σὺ τὸν πλησίον ποτὲ δὲν λυπεῖσαι!

Ἐγκλήματα μαῦρα σ' ἀκολουθοῦν.

Λοιπὸν, Θεέ μου, θερμοῶς Σ' ἱκετεύω

Ἐντὸς ἐμοῦ σθέσον πᾶσαν ὀργὴν,

Ὅπως ἀξίως ἐγὼ Σὲ λατρεύω

Σὲ, τὸν γλυκύν μου Σωτῆρα! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ὅπως μὴ ὑπερήφατοι γίνωμεν.

«Σὺ, ὕψιστε Θεέ, τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεσαι.» «Ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται» εἶπας ἡμῖν, Σῶτερ. «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ,» διὰ τοῦ Ἀποστόλου Σου παρήγγειλας ἡμῖν.

Διατί λοιπὸν τὰς θείας ταύτας παραγγελίας λησμονοῦντες, τὸν πλησίον ἐν τῇ οἴῃσει ἡμῶν περιφρονοῦμεν, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἡμῶν ἀφρόνως ὑψηλοφρονοῦμεν;

Τί ἀγαθὸν ἔχομεν, ὅπερ παρὰ Σοῦ οὐκ ἐλάβομεν, Κύριε; Ἐὰν δὲ τὰ πάντα εἰς Σέ, τὸν πανάγαθον Θεὸν ἡμῶν, ὀφείλομεν, διατί ἐν τῇ ἀφροσύνῃ ἡμῶν καυχώμεθα, Σέ, τὸν Ὑψιστον, λησμονοῦντες καὶ παροργίζοντες, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἀποστροφὴν τῶν πέριξ ἡμῶν προκαλοῦντες, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀπωλείας βυθίζοντες;

Σὺ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐὰν διὰ τὴν σατανικὴν αὐτῶν οἴησιν δικαίως ἐτιμώρησας, Κύριε!

Σὺ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Νῶε ἐν τῇ ὑπερηφανείᾳ αὐτῶν δικαίως ἐταπείνωσας.

Ἐν τῇ ἀπείρῳ Σου δὲ ἀγαθότητι τὸν μονογενῆ Σου Υἱὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἐξαπέστειλας, ὅπως διὰ τῆς ταπεινῆς αὐτοῦ ἐν τῇ φάτνῃ γεννήσεως, καὶ τοῦ ταπεινοῦ αὐτοῦ βίου ἀπὸ τοῦ σατανικοῦ ἁμαρτήματος τῆς ὑπερηφανείας ἀποτρέψῃς ἡμᾶς, ἵνα εὐάρεστοι Σοὶ, τῷ Κυρίῳ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις γίνωμεν, μηδέποτε καυ-

χώμενοι, μηδέποτε ὑψηλοφρονοῦντες καὶ τὴν βελτίω-
σιν ἡμῶν παρορῶντες, μηδέποτε τὸν πλησίον περι-
φρονοῦντες, μηδέποτε Σὲ, τὸν Ὑψιστον, ἐν τῇ οἴῃσει
ἡμῶν λησμονοῦντες.

Συνέτισον ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε, ὅπως τὴν ἀτέ-
λειαν, τὴν ἀδυναμίαν, τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ παρα-
πτώματα ἡμῶν συναισθανόμενοι, μὴ ὑπερήφανοι ὦ-
μεν, ἀλλὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀκαταπαύ-
στως ἐπιδιώκωμεν, τὴν δὲ ἀστάθειαν τῶν ἐπιγείων
ἀγαθῶν ἀναλογιζόμενοι, μὴ ἐπ' αὐτοῖς ἐπαιρώμεθα,
ἀλλὰ Σὲ, τὸν Ὑψιστον Θεόν, θερμῶς καὶ ἀδιαλείπτως
καθικετεύωμεν καὶ λατρεύωμεν, τὸν δὲ πλησίον διὰ
τῶν καλῶν ἡμῶν ἔργων ὡς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀγαπῶμεν.

Ταπεινοὺς λοιπὸν ἀνάδειξον ἡμᾶς, φιλάνθρωπε Κύ-
ριε, ὅπως, ταπεινούμενοι, τῆς θείας Σου χάριτος κα-
ταξιωθῶμεν, καὶ διὰ τῆς κραταιᾶς Σου χειρὸς ἐν και-
ρῷ ἀνυψωθῶμεν! Ἀμήν!

*Ὑπερηφάνεια! αἰσχιστον πάθος!
Θεὸν καὶ ἀνθρώπους δυσαρσετεῖς!
Σὺ, τῦφε, εἶσαι ὁ βέβαιος τάφος
Ἀγάπης, προόδου, καὶ ἀρετῆς!
Λοιπὸν Σὲ, Σῶτερ, θερμῶς ἱκετεύω
Νὰ μοι χάρισης ψυχὴν ταπεινὴν,
Ἐν ταπεινότητι ὅπως λατρεύω
Τὸν εὐεργέτην Θεόν μου! Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ὅπως τὴν ἀνθρωπαρέσκειαν ἀποβάλλωμεν.

Σὺ, πανάγαθε Κύριε, ἐν τῇ ἀπείρῳ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπῃ Σου, τὴν προσευχὴν, τὴν νηστείαν, καὶ τὰ καλὰ ἔργα παρήγγειλας ἡμῖν, ὅπως, διὰ τῆς προσευχῆς μετὰ Σοῦ κοινωνοῦντες, ἐξαγιαζώμεθα, διὰ δὲ τῆς νηστείας ἀπάσας τὰς ἀτάκτους ἡμῶν ἐπιθυμίας καταστέλλωμεν, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἡμῶν ἔργων Σὲ ἐπὶ τῆς γῆς δοξάζωμεν.

Ἀλλὰ τὰς ἐπιδείξεις καὶ τὴν ἀνθρωπαρέσκειαν διακαίως ἐβδελύχθης, Πανάγαθε! Διὰ τῆς ἐπιδείξεως τὰς ματαίας τοῦ κόσμου κρίσεις ἐπιδιώκοντες, Σὲ λησμονοῦμεν, καὶ μακρὰν Σοῦ ἀφρόνως περιπλανώμεθα. Δικαίως λοιπὸν εἶπας ἡμῖν «Μὴ ποιεῖτε τὴν ἐλεημοσύνην ἡμῶν, μὴ προσεύχεσθε, μὴ νηστεύετε ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. Εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ Πατρὶ ὑμῶν, τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.»

Ὅθεν εἰς μάτην καὶ αἱ προσευχαί, καὶ αἱ νηστεῖαι, καὶ τὰ καλὰ ἡμῶν ἔργα, ἐὰν δι' αὐτῶν οὐχὶ τὴν ἀγάπην, τὴν εὐλογίαν, καὶ τὴν δόξαν Σοῦ, τοῦ παναγάθου καὶ καρδιογνώστου Θεοῦ, ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων τοὺς ματαίους ἐπαίνους ἐπιδιώκωμεν, λησμονοῦντες ἐν τῇ ἀφροσύνῃ ἡμῶν τὴν οὐράνιον καὶ αἰώνιον βασιλειαν Σοῦ, τοῦ ὑψίστου Θεοῦ!

Φώτισον λοιπὸν ἡμᾶς, Κύριε, ὅπως τὴν ἀνθρωπαρέσκειαν καὶ τὰς ἐπιδείξεις ἀποστραφῶμεν, τὰς δὲ θείας Σου ἐντολάς ἐκτελῶμεν πάντοτε, οὐχὶ πρὸς

τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες τὰ μὲν σώ-
ματα ἡμῶν δύνανται ν' ἀποκτείνωσιν, οὐχὶ δὲ καὶ
τὴν ψυχὴν ἡμῶν, ἀλλ' ἵνα Σὲ, τὸν δίκαιον, καὶ πάν-
σοφον, καὶ πανάγαθον, καὶ παντεπόπτην Θεὸν εὐχα-
ριστῶμεν, καὶ τὴν θείαν Σου εὐλογίαν ἐφ' ἡμᾶς ἐφελ-
κύωμεν. Τότε, ναὶ, τότε μόνον, Κύριε, τὰ ἔργα ἡμῶν
διὰ τῆς θείας Σου χάριτος ἐξαγιαζόμενα, θέλουσι
λάμπει ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ δὲ ἄνθρωποι, βλέποντες τὸ
θεῖον αὐτῶν φῶς, θέλουσι δοξάζει τὸ πανάγιον ὄνομά
Σου εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν!

*Οὐχὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ μου
Τὴν εὐροίαν θέλω κ' ἐπιθυμῶ·
Αὐτ' εἶν' ἢ θέλησις Σοῦ, τοῦ Χριστοῦ μου,
Αὐτὴν οὐδέποτε θὰ παραβῶ.
Εἰς Σὲ τὸν Θεόν μου θ' ἀφιερῶσω
Καρδίαν, διάνοιαν, καὶ ψυχὴν,
Καὶ τότε βεβαίως θὰ ἐκπληρώσω
Τὰς ἐντολάς Σου, Θεέ μου, Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ.

Ὅπως μὴ ὀκνηροὶ γίνωμεν.

Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ ἄπειρα τὰ ἔργα Σου, Θεέ παντοδύναμε! Πλήρης δὲ ζωῆς καὶ θείων ἔργων ἅπας ὁ ἐπίγειος βίος τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ! « Ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, » εἶπας, Ὑψιστε, εἰς τὸν προπάτορα ἡμῶν Ἀδάμ. Ὡς ὅρον δὲ τῆς ἐπιγείου ἡμῶν ὑπάρξεως τὴν ἐργασίαν ἔθηκας, Κύριε, εἰπὼν διὰ τοῦ Ἀποστόλου « ὁ μὴ βουλόμενος ἐργάζεσθαι μὴ ἐσθιέτω. »

Ναί! Κύριε, μόνον διὰ τῆς σωματικῆς καὶ διανοητικῆς ἡμῶν ἐργασίας τρεφόμεθα, ἐνδύόμεθα, ζῶμεν, τελειότεροι γινόμεθα, τὰ καλὰ ἔργα ἐκτελοῦμεν, καὶ τὰς ἐντολάς Σου ἐκπληροῦμεν. Καὶ ὅμως εἰς τὴν ὀκνηρίαν δυστυχῶς καὶ τὸ σῶμα καὶ ὁ νοῦς ἡμῶν ῥέπουσιν! Ἀλλὰ τὴν ἐργασίαν ἀποστρεφόμενοι, καὶ εἰς τὰς θανατηφόρους ἀγκάλας τῆς ὀκνηρίας παραδιδόμενοι, δικαίως παρὰ Σοῦ, τοῦ δικαίου Θεοῦ, διὰ τῆς πτωχίας τιμωρούμεθα, καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς μυρία ἀτοπήματα καὶ ἁμαρτήματα καθ' ἑκάστην παρεκτρεπόμεθα, τὸν πλησίον ἀδικοῦντες, καὶ τὸν ἄρτον ἡμῶν ἀπὸ τῆς Πατρίδος ἐπαιτοῦντες, καὶ αὐτὴν διὰ τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν σφετερισμῶν ἡμῶν ταλαιπωροῦντες, καὶ μετ' αὐτῆς οὕτω συμπάσχοντες καὶ συνταλαιπωρούμενοι.

Εὐσπλαγχνίσθητι λοιπὸν ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε, καὶ ἐκ τῶν δεινῶν τῆς ὀκνηρίας ἀπάλλαξον ἡμᾶς καὶ τὴν Πατρίδα ἡμῶν. Ἐνίσχυσον ἡμᾶς, Παντοδύναμε,

ὅπως, τὴν ἐργασίαν μετὰ ζήλου ἀσπαζόμενοι, ἀνέ-
τως καὶ ἐναρέτως τὸν βίον διαβιώσωμεν, καὶ ὠφέλι-
μοι εἰς τὴν Πατρίδα ἡμῶν γίνωμεν, μηδέποτε δὲ τοὺς
πικροὺς Σου ἀκούσωμεν λόγους « Τί ἐς ἡκάτε ὧδε
ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; »

Δίδαξον ἡμᾶς, Κύριε, ὅπως μήποτε τὴν ἐργασίαν
ἐν τῇ σατανικῇ ἡμῶν οἰήσει περιφρονήσωμεν, ἐνθυ-
μούμενοι πάντοτε ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ μονογενὴς Σου
Υἱὸς τέκτων ἦν, οὐχὶ δὲ ὅπως διακονηθῇ, ἀλλ'
ἵνα διακονήσῃ, ὡς αὐτὸς εἶπε, κατῆλθεν ἐπὶ τῆς
γῆς!

Ἐμπνευσον ἡμῖν ἐπὶ τέλους, Κύριε, τὴν ἀγάπην
τῶν καλῶν ἔργων, ὅπως, κατὰ τὴν παραγγελίαν καὶ
τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τοῖς Σάββα-
σιν εὖ ποιοῦντες, Σὲ δοξάζωμεν, καὶ Σοὶ εὐχαρι-
στῶμεν! Ἀμήν!

Θεέ! Σὺ εἰργάσθης, καὶ ἔργα θέλεις!

Ἡ ἐργασία, καὶ, εἶναι ζωή!

Τὴν εὐλογίαν Σου Σὺ ἀποστέλλεις

Εἰς πάντα ἐργάτην, καὶ εὐτυχεῖ!

Ἡ δὲ ὀκνηρία θάνατον φέρει

Αὐτὴ ἀμαυρόνει πᾶσαν ψυχήν.

Ψυχὴ δὲ μαύρη οὐδέποτε χαίρει!

Ἄς γίνω φίλεργος, Πάτερ! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Ὅπως μὴ ψευδολογῶμεν.

Σὺ, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, Σὺ, ὁ διαχύσας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διὰ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, δικαίως τὸ ἀποτρόπαιον σκότος τοῦ ψεύδους ἀπεστράφης, καὶ διὰ τῶν θείων Σου ἐντολῶν τὸ ψεῦδος κατεδίκασας, ὅπως μὴ, ψευδόμενοι, τὸν πλησίον εἰς σκότος ἐμβάλλωμεν, καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀμαυρῶμεν.

«Μὴ ψεύδεσθαι εἰς ἀλλήλους,» διὰ τοῦ Ἀποστόλου Σου εἶπας ἡμῖν, πανάγαθε Σῶτερ. Καὶ ὅμως πολλοὶ ἐν τῇ δουλείᾳ γεννηθέντες, καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνομίας ζήσαντες, τῶν ἐντολῶν Σου ἐπελάθοντο, καὶ τὸ ψεῦδος πρὸς θεραπείαν τῶν δεινῶν αὐτῶν ἠσπάσθησαν, καὶ τὴν ψευδολογίαν ἐνεστερνίσθησαν.

Ἄλλ' ἡμεῖς, οὓς ἐκ τῆς δουλείας ἠλευθέρωσας, ὦ πανάγαθε καὶ παντοδύναμε Θεέ, ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ γεννηθέντες καὶ ἐν τῇ εὐνομίᾳ ἀναπράφοντες, διατί τὰς ἐντολάς Σου λησμονοῦμεν, καὶ διὰ τοῦ ψεύδους τὰ χεῖλη ἡμῶν καθ' ἐκάστην μολύνουμεν;

Ἄν τὰς παρεκτροπὰς ἡμῶν διὰ τοῦ ψεύδους νὰ καλύψωμεν προσπαθῶμεν, ὑπενθύμισον ἡμᾶς, Σὺ, ὁ τῆς ἀληθείας θεῖος διδάσκαλος, ὅτι οὐκ ἔστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται. Δίδαξον ἡμᾶς ὅτι, ἐὰν διὰ τοῦ ψεύδους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ὥραν ἐξαπατῶμεν, οὔτε τὴν συνείδησιν ἡμῶν, οὔτε Σὲ, τὸν καρδιογνώστην καὶ παντεπόπτην Θεόν, θέλομεν ἐξαπατήσει ποτέ.

Ἐνίσχυσον δὲ ἅμα ἡμᾶς εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρω-

σιν ἀπάντων τῶν καθηκόντων, ἅτινα αἱ θεαί Σου ἐν-
τολαὶ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν, ἵνα, μηδέποτε τῆς εὐθείας
ὁδοῦ παρεκτρεπόμενοι, τὴν ἀνάγκην τῆς ψευδολογίας
αἰσθανώμεθα, καὶ εἰς τὸ ψεῦδος καταφεύγωμεν.

Ἄλλ' ἐὰν διὰ τῆς ψευδολογίας τὸν πλησίον καὶ τὴν
Πατρίδα ἡμῶν ἀδικῶμεν, καὶ ἀπεχθεῖς εἰς πάντας
γινώμεθα, ἐνίσχυσον ἐν ἡμῖν, Κύριε, τὴν σωτήριον
ἀγάπην τῆς ἀληθείας, ὅπως ἀληθεῖς Χριστιανοὶ ἐπὶ
τέλους ἀναφανῶμεν, καὶ τὸ ψεῦδος βδελυχθῶμεν, καὶ
τὸ οὐράνιον φῶς τῆς ἀληθείας ἀσπασθῶμεν, καὶ Σὲ,
τὸν πανάγαθον Θεόν, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ αἰέποτε
λατρεύωμεν! Ἀμήν!

*Τὸ ψεῦδος, Θεέ μου, Σὺ ἐβδελύχθης,
Τῆς ἀληθείας Σὺ εἶσαι τὸ φῶς!
Κατὰ τοῦ ψεύδους λοιπὸν ἐκηρύχθης
Τῆς ἀληθείας ὁ μέγας Θεός!
Ἐνίσχυσον, Σῶτερ, εἰς τὴν ὁδόν Σου
Κ' ἐμοῦ τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν.
Ἀνάδειξόν με πιστὸν ὁπαδόν Σου,
Κ' ἐχθρὸν τοῦ ψεύδους, Θεέ μου Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ.

"Οπως μὴ ἄσωτοι γίνωμεν.

Διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ καὶ τὴν ἁσωτείαν ὡς φθοροποιὸν κατέκρινας, πανάγαθε Σῶτερ, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς μετανοίας, καὶ τὴν ἄπειρον εὐσπλαγχνίαν καὶ μακροθυμίαν τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Πατὴρ συγχρόνως ἐδίδαξας ἡμᾶς.

Καὶ ὅμως πλεῖστοι εἰς τὰς ὀλεθρίους ἀγκάλας τῆς ἁσωτείας καὶ πολυτελείας κυλιόμεθα, καὶ ἐν αὐταῖς ἀφρόνως ἐμμένομεν, καὶ οὐδαμῶς μετανοοῦμεν, καὶ μακρὰν Σοῦ, τοῦ παναγάρχου ἡμῶν Πατὴρ, ὡς ἄλλοι ἄσωτοι υἱοὶ, ἀθλίως περιπλανώμεθα. Καὶ τὸν ὀβολόν, ὃν ἐν τῇ ἀπείρῳ Σου ἀγαθότητι ἔδωκας ἡμῖν, Κύριε, πρὸς περίθαλψιν τοῦ πλησίον καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν, εἰς ματαιοὺς στολισμοὺς κατασπαταλῶμεν, καὶ εἰς Θεραπείαν τῶν ἀκολάστων ἡμῶν παθῶν ἀφρόνως καταςωτεύομεν.

Καὶ οὕτω τὴν ματαιότητα καὶ ἀφροσύνην ἡμῶν βεβαιοῦμεν, καὶ εἰς τὰ δεινὰ τῆς πτωχίας ἐμπίπτομεν, καὶ τὴν κακουργίαν ἀσπαζόμεθα, καὶ τὴν ἀθάνατον ἡμῶν ψυχὴν χάριν τοῦ φθαρτοῦ ἡμῶν σώματος θυσιάζομεν, καὶ Σέ, τὸν πολυεύσπλαγχνον Θεόν, δικαίως παροργίζομεν.

Εὐσπλαγχνίσθητι λοιπὸν ἡμᾶς, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς πρὶν ἢ εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπόγνωσιν τῶν ἀσώτων φθάσωμεν, καὶ πρὶν ἢ ἐπιθυμήσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς ὁ Ἀσωτος υἱός, γεμίσαι τὴν

κοιλίαν ἡμῶν τῶν κερατίων, ὧν οἱ χοῖροι ἐσθίουσιν.

Ναί! λύτρωσον ἡμᾶς καὶ τὴν Πατρίδα ἡμῶν, Κύριε, ἀπὸ τῶν ὀλεθρίων βαράθρων τῆς ἀσωτείας καὶ τῆς πολυτελείας. Σῶσον ἡμᾶς καὶ τὴν Πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ τῆς πενίας, τῆς κακουργίας, καὶ τῆς ἀτιμίας, ἃς ἡ ἀσωτεία καὶ ἡ πολυτέλεια μεθ' ἑαυτῶν συνεπάγονται. Συνέτισον δὲ ἡμᾶς, ὅπως ἐγκαίρως μετανοήσωμεν, καὶ τὸ θεῖον καὶ ἀπειρον ἔλεός Σου μετὰ συντριβῆς ἐπικαλεσθῶμεν, καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν διὰ τῆς λιτότητος ἐκ τοῦ θανάτου σώσωμεν, καὶ εἰς τὴν σωτήριον ὁδὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων διὰ τῆς θείας Σου χάριτος εἰσέλθωμεν! Ἀμήν!

Τὴν πολυτέλειαν καὶ ἀσωτείαν

Ἄς φυγαδεύσωμεν πέραν ἡμῶν.

Αὐταὶ προξενούσι τὴν δυστυχίαν,

Ἀείποτε στεῖραι ἔργων καλῶν!

Αὐτῶς ἃς ζήσωμεν, μ' εἰκορομίαν.

Ἄς ἀγαπήσωμεν πάντες αὐτήν.

Καὶ τότε θὰ ἔχωμεν εὐτυχίαν

Κ' ἔργα ἀγάπης, Θεέ μου! Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΝΝΑΤΗ.

Ὅπως μὴ πλουτομανεῖς καὶ δοξομανεῖς γίνωμεν.

Σὺ, πανάγαθε Σῶτερ, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ ἐκήρυξας ἐπὶ τῆς γῆς. « Αὐτὴν δέ, εἶπας ἡμῖν, πρῶτον ζητεῖτε. » « Οὐδεὶς δύναται δυσεὶ Κυρίοις δουλεύειν, Θεῷ καὶ Μαρμωναῖ. »

Ταῦτα δὲ παρήγγειλας ἡμῖν, τὴν μὲν πλεονεξίαν εἰδολωλατρείαν, τὴν δὲ φιλαργυρίαν ῥίζαν ἀπάντων τῶν κακῶν διὰ τοῦ Ἀποστόλου Σου ἀποκαλέσας. Ἄλλ' ἡμεῖς, Κύριε, τὰς θείας Σου ταύτας ἐντολὰς λησμονοῦντες, εἰς τὴν κακοδαιμονίαν καὶ τὴν ἀπώλειαν δυστυχῶς βαδίζομεν, καὶ ἐν τῇ ἀφροσύνῃ ἡμῶν οὐχὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην Σου, οὐχὶ τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον καὶ τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἐφήμερα καὶ μάταια διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου ἐπιζητοῦμεν, πλουτομανεῖς, φιλάργυροι, δοξομανεῖς, φιλόπρωτοι, πλεονέκται καὶ ἄδικοι καθ' ἐκάστην γινόμενοι, ἐνώπιον δὲ τῶν εἰδώλων τοῦ πλούτου καὶ τῆς δόξης Θεόν, πλησίον, Πατρίδα καὶ ἀρετὴν ἀναιδῶς θυσιάζοντες.

Εὐσπλγχνίσθητι λοιπὸν, συνέτισον, καὶ καθοδήγησον ἡμᾶς, ὦ πανάγαθε Θεέ, εἰς τὴν εὐθεϊαν ὁδὸν τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας. Φώτισον ἡμᾶς ὅπως Σὲ πρῶτον, τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα, ὑπὲρ πᾶν ἐγκόσμιον ἀγαθὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς ἀγαπήσωμεν καὶ λατρεύσωμεν, ὑπὲρ πᾶσαν δὲ ἄλλην ἐπιθυμίαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Σῆς εὐλογίας ἐνδομύχως συναισθανθῶμεν, μηδέποτε

λησμονοῦτες, ὅτι πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον.

Σῶσον ἡμᾶς, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, διὰ τῆς λιτότητος, τῆς σωφροσύνης, καὶ αὐταρχείας ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας τῆς ὕλης καὶ τοῦ πλούτου, ἥτις εἰς πειρασμούς, καὶ παγίδας, καὶ πονηρὰς ἐπιθυμίας καθ' ἐκάστην ἐμβάλλει ἡμᾶς.

Φώτισον δὲ ἡμᾶς ὅπως μὴ τὸν πλοῦτον ὑπὲρ τὴν ἀγαθοποιίαν ἀγαπήσωμεν, ἵνα μὴ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ εἰς μάτην καὶ ἡμεῖς ἐπικαλεσθῶμεν, ὡς ὁ πλούσιος τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου τὸ ἔλεος.

Σῶσον δὲ ἡμᾶς, πανάγαθε Κύριε, καὶ ἀπὸ τῆς μα-
νίας τῶν πρωτείων καὶ τῶν ματαίων τοῦ κόσμου τι-
μῶν, ὅπως μὴ Σὲ καὶ τὰς θείας Σου ἐντολὰς λησμο-
νῶμεν, καὶ τὸν πλησίον καὶ τὴν Πατρίδα ἀναιδῶς θυ-
σιάζωμεν, ἵνα τὰς δοξομονεῖς ἡμῶν ἐπιθυμίας κορέ-
σωμεν. Ἐνίσχυσον δὲ ἐν ἡμῖν τὴν ἀγάπην τῶν κα-
λῶν ἔργων, ὅπως, ὡφέλιμοι εἰς τὸν πλησίον καὶ τὴν
Πατρίδα ποθοῦντες νὰ γίνωμεν, καταξιωθῶμεν οὕτω
τῶν θείων Σου δώρων, καὶ τῆς οὐρανίου Σου εὐλο-
γίας. Ἀμήν!

*Δὲν θέλω νὰ γίνω εἰδωλολάτρης
Λατρεύωρ πλοῦτον, λατρεύωρ τιμᾶς·
Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου θὰ εἶμαι λάτρης,
Τηρῶν τὰς θείας Αὐτοῦ ἐντολὰς.
Θερμῶς λοιπὸν, Πάτερ, Σὲ ἱκετεύω,
Τὸν ροῦν μου φώτισον καὶ τὴν ψυχὴν,
Ὅπως Σὲ πάντοτε μόνον λατρεύω,
Οὐχὶ δὲ δόξαν καὶ πλοῦτον. Ἀμήν!*

ΔΕΗΣΙΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ.

Ὅπως μὴ φιλήδονοι γίνωμεν.

Διὰ τῶν θείων Σου ἐντολῶν καὶ τὴν φιληδονίαν, καὶ πᾶσαν ἄτακτον καὶ ἀθέμιτον ἐπιθυμίαν τῆς σαρκὸς ἡμῶν κατεδίκασας, Κύριε, ὅπως ἄγνοί, σώφρονες, καὶ ὑγιεῖς διάγωμεν, καὶ τὸ σῶμα ἡμῶν, ὡς ναὸν ἱερὸν τῆς ἀθανάτου ἡμῶν ψυχῆς, ἄσπιλον καὶ ἀμόλυντον διὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ σωφροσύνης διατηρῶμεν.

Ἄλλ' ἡμεῖς δυστυχῶς ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ τῆς σαρκὸς καταβαλλόμενοι, κοιλιόδουλοι, γαστρίμαργοι, μέθυσοι, φιλήδονοι, καὶ ἀκόλαστοι γινόμεθα, τὴν ὕλην λατρεύοντες, καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης ἔρποντες, καὶ τὴν ἀθάνατον ἡμῶν ψυχὴν, καὶ Σὲ, τὸν ἐπουράνιον ἡμῶν Πατέρα, ἐν τῇ ἀφροσύνῃ ἡμῶν λησμονοῦντες.

Διὰ τῆς φιληδονίας δὲ, Κύριε, καὶ τοῦ σώματος καὶ τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν τὴν ὑγείαν οἰκτρῶς καταστρέφομεν· ἀσθενεῖς δὲ καὶ βλάβες καὶ κακοήθειαι γινόμενοι, καὶ ἁπλῶς εἰς τὸν τάφον κατερχόμενοι, οὐδὲν τῶν πρὸς Σὲ τὸν Ὑψιστον, καὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦς, καὶ πρὸς τὸν πλησίον, καὶ τὴν Πατρίδα ἱερῶν ἡμῶν καθηκόντων δυνάμεθα νὰ ἐκπληρώσωμεν, ὅπως τέλειοι γίνωμεν, καὶ τῆς οὐρανίου Σου βασιλείας καταξιωθῶμεν.

Εὐσπλαγχνίσθητι λοιπὸν ἡμᾶς, Κύριε, καὶ σβέσον ἐν ἡμῖν πάντα λογισμὸν ἀκόλαστον, καὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀκάθαρτον, καὶ πᾶσαν τῶν ἡδονῶν λατρείαν, ὅπως μὴ τὴν σάρκα θεραπεύοντες, τὴν ψυχὴν ἀπολέσωμεν.

Ἐνίσχυσον δὲ διὰ τῆς θείας Σου χάριτος τὴν ψυχὴν ἡμῶν, ὅπως τὴν σάρκα διὰ τοῦ πνεύματος καταβάλλοντες, ἐν πνεύματι βαδίζωμεν.

Φύλαξον δὲ ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς φθοροποιοῦ ἀργίας, ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, καὶ πάσης ἀσχημοσύνης, καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὴν ἀγάπην τῆς ἐργασίας, τῆς ἐγκρατείας καὶ τῆς λιτότητος, ὅπως, ἐν σωφροσύνῃ διάγοντες, καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ εἰς τὸν πλησίον ἡμῶν ὠφέλιμοι γινώμεθα, ἐν καθαρᾷ δὲ καρδίᾳ καὶ ἐν ἀγνῶ σώματι Σὲ δοξάζωμεν, καὶ Σὲ εὐλογῶμεν, Ἀμήν!

Φιλάσθεροι, βλάκες, καὶ κακοήθεις
Τοιοῦτοι οἱ δοῦλοι τῶν ἡδονῶν!
Ἐγὼ δὲ θέλω ἀγνός, χρηστοθήης,
Σὲ γὰρ λατρεύω τὸν μέγαν Θεόν!
Τὴν σωφροσύνην λοιπὸν δίδαξόν με,
Φιλόπορον βίον καὶ ἀρετὴν.
Ἐκ δὲ τῆς δουλείας Σὺ λύτρωσόν με
Παντὸς αἰσχροῦ πάθους, Σῶτερ, Ἀμήν!

ΔΕΗΣΙΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ.

Ὅπως τὴν χαρὰν τοῦ χριστιανοῦ ἀπολαύσωμεν.

« Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. » « Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, χαίρετε πάντοτε, καὶ ἐπὶ ἐλπίδι χαίρετε. » Ταῦτα διὰ τοῦ θεοῦ Σου στόματος, καὶ διὰ τοῦ θεοῦ Σου Ἀποστόλου εἶπας ἡμῖν, Κύριε.

Διὰ τῆς πίστεως δέ, τῆς ἀγάπης, τῆς ἐλπίδος, καὶ τῶν καλῶν ἔργων, ἅτινα ἐν τῇ ἀπειρῷ Σου ἀγαθότητι ἐδίδαξας ἡμᾶς, καὶ διὰ τῶν θείων παραγγελμάτων, ἅτινα ἔδωκας ἡμῖν, βεβαίως τὴν ἐπίγειον ἡμῶν εὐδαιμονίαν, τὴν οὐράνιον ἡμῶν μακαριότητα, καὶ τὴν αἰώνιον χαρὰν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἠθέλησας, Σῶτερ!

Ναί! Πανάγαθε Κύριε, εἰς Σέ, τὸν ἐπουράνιον Θεόν, πιστεύοντες, ἐν μετανοίᾳ δέ καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τὴν θείαν Σου ἀρωγὴν διὰ τῆς προσευχῆς ἡμῶν ἐπικαλούμενοι, τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν ἐνισχύομεν, τὰς θλίψεις ἡμῶν παρηγοροῦμεν, καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν εὐφρόσυνον καθιστῶμεν.

Σὲ δέ καὶ τὸν πλησίον ἡμῶν ἀγαπῶντες, εὐτυχεῖς γινόμεθα, καὶ χαρὰν ἐνδόμυχον αἰείποτε αἰσθανόμεθα.

Τελειοποιούμενοι δέ, καὶ ἐκάστοτε κατὰ τὴν θείαν Σου ἐντολὴν βελτιούμενοι, χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως ἀφάτου πληρούμεθα.

Ἐλεοῦντας δέ καὶ εὐεργετοῦντας τὸν πλησίον ἡμῶν, δι' ἀγαλλιᾶσεως καὶ γλυκυθυμίας ἀνταμείβεις ἡμᾶς, ὦ πανάγαθε Κύριε!

Καθαρὰν δέ τὴν συνείδησιν διατηροῦντες, καὶ τὴν

δικαιοσύνην ἐν τῷ βίῳ ἀσπαζόμενοι, εὐτυχεῖς γινόμεθα, καὶ εὐφρόσυνον τὸν βίον διάγομεν.

Ἐπὶ Σὲ δὲ ἐλπίζοντες, καὶ τὴν βασιλείαν Σου προσδοκῶντες, καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην Σου πεποιθότες, καὶ τὰς ἐντολάς Σου τηροῦντες, τὰς θλίψεις τοῦ προσκαίρου τούτου βίου ὡς δοκιμασίας τῆς ψυχῆς ἡμῶν θεωροῦμεν, καὶ ὡς φάρμακα πρὸς σωφρονισμόν καὶ τελειοποίησιν ἡμῶν εὐχαρίσως ἀποδεχόμεθα· πλήρεις δὲ θάρρους καὶ ἀγαλλιάσεως τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς προσκαίρου ταύτης εἰς τὴν αἰώνιον καὶ οὐράνιον ἡμῶν Πατρίδα ἀναμένομεν, ὅπως τὴν ἀτελεύτητον καὶ ἀνεκλάλητον χαρὰν τῶν δικαίων ἐκεῖ ἀπολαύσωμεν.

Καταξίωσον λοιπὸν ἡμᾶς, Πάτερ ἐπουράνιε, ὅπως ἀληθεῖς μιμηταὶ καὶ πιστοὶ ὁπαδοὶ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ γίνωμεν, οὐχὶ μόνον Χριστιανοὶ καλούμενοι, καὶ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες, ἀλλὰ καὶ χριστιανικῶς ἐν τῷ βίῳ ἀδιαλείπτως διάγοντες, ἵνα οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν ἄφατον καὶ ἀτελεύτητον χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ ἀείποτε χαίρωμεν. Ἀμήν!

*Χαρὰν αἰώνιαν, χαρὰν ἀγίαν,
Παράγαθε Σῶτερ, Σὺ χορηγεῖς,
Ἐὰν διαπλάσωμεν τὴν καρδίαν
Ἐνάρετον, ὄντες θεοσεβεῖς.
Ἀγάπης ἔργα λοιπὸν δίδαξόν με,
Κ' ἐμὲ ἀνάδειξον Σοῦ μιμητὴν,
Ἐλπίδος καὶ πίστεως πλήρωσόν με,
Ἵνα ἀείποτε χαίρω, Ἀμήν!*